

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemikalier

(Optrækningsafgift for udstedelse af autorisationer efter EU-forordning om fluorholdige drivhusgasser, supplerende bestemmelser til EU-forordning om fluorholdige drivhusgasser og ozonforordningen, afgift pr. produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter og digital indberetning af forbrug af bekæmpelsesmidler.)

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-tidende 2009, nr. L 309, side 71, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EØS-relevant tekst), L 198 af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. 198, side 241.«

2. Efter kapitel 6 indsættes:

»Kapitel 6 a

Fluorholdige drivhusgasser

§ 32 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer til hel eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen eller lignende ordninger, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf, herunder udgifter afholdt af Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordningerne.

UDKAST

Stk. 2. Miljøministeren kan i regler fastsat efter stk. 1 fastsætte nærmere regler om, at private aktører kan opkræve gebyr i forbindelse med opgaver henlagt til dem af den kompetente myndighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf.«

3. I § 36 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Hvis godkendelsen efter stk. 1 er for en familie af biocidholdige produkter efter reglerne nævnt i § 36, stk. 1, nr. 1, betaler den, der har godkendelsen, yderligere en afgift på 100 kr. pr. produktmedlem i familien af biocidholdige produkter pr. kalenderår.

Stk. 3. Satserne, som er nævnt i stk. 1 og 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med den sats, der er fastsat af Finansministeriet for det generelle pris- og lønindeks. Den første regulering finder sted den 1. januar 2025. De aktuelle satser offentliggøres af Miljøministeriet. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes til hele kroner.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

4. I § 39 b, 1. pkt., indsættes efter »importørers«: », operatørers«.

5. I § 41 a ændres »plantebeskyttelsesmidler« til: »bekæmpelsesmidler« og »plantebeskyttelsesmidlerne« til: »bekæmpelsesmidlerne«.

6. I § 55, *stk. 1*, ændres »Miljøstyrelsen og« til: »Miljøstyrelsen,«, efter »§§ 45 og 46« indsættes: »og private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger,«, »lov eller« ændres til: »lov,«, og efter »i medfør af denne lov« indsættes: »eller af EU-forordninger«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Fluorholdige drivhusgasser

2.1.1. Gebyr til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen under F-gasforordningen

2.1.1.1. Gældende ret

2.1.1.2. Miljøministeriets overvejelser

2.1.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.2. Digital kommunikation ved udstedelse af autorisationer

2.1.2.1. Gældende ret

2.1.2.2. Miljøministeriets overvejelser

2.1.2.3. Den foreslåede ordning

2.1.3. Nationalt register over operatørers fortegnelser over kontrol af lækager, påfyldninger m.v. af fluorholdige drivhusgasser efter F-gasforordningen

2.1.3.1. Gældende ret

2.1.3.2. Miljøministeriets overvejelser

2.1.3.3. Den foreslåede ordning

2.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Miljøministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler og indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Gældende ret i forhold til indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

2.3.1.1.1. Kemikalieloven

2.3.2. Ny EU-lovgivning

2.3.2.1. SAIO-forordningen

2.3.3. Gældende ret i forhold til indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

2.3.3.1. Miljøbeskyttelsesloven

2.3.4. Miljøministeriets overvejelser

2.3.4.1. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

2.3.4.2. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

2.3.5. Den foreslåede ordning

2.3.5.1. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

2.3.5.2. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

3.1. Fluorholdige drivhusgasser

3.1.1. Gebyr for udstedelse af autorisationer til virksomheder og personer, der arbejder med fluorholdige drivhusgasser

3.1.2. Digital kommunikation ved udstedelse af autorisationer

3.1.3. Nationalt register over operatørers arbejde med fluorholdige drivhusgasser

3.2. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Fluorholdige drivhusgasser

4.1.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter

4.1.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

4.1.4. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.2.1. Fluorholdige drivhusgasser

4.2.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter

4.2.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

4.2.4. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

4.3. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1.1. Fluorholdige drivhusgasser

5.1.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.2.1. Fluorholdige drivhusgasser

UDKAST

5.2.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter

5.2.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

5.2.4. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

5.3. Innovations- og iværksættertjek for erhvervsrettet regulering

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

9.1. Fluorholdige drivhusgasser

9.2. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

EU-forordning om fluorholdige drivhusgasser (herefter benævnt F-gasforordningen) har til formål at beskytte klimaet ved at reducere emissioner af fluorholdige drivhusgasser. Fluorholdige drivhusgasser, som bl.a. omfatter HFC'er (HydroFluoroCarboner) og SF₆ (svovlhexafluorid), er de mest klimaskadelige gasser der findes. F-gasforordningen samt flere underforordninger vedtaget med hjemmel heri kræver, at personer og virksomheder, der arbejder med fluorholdige drivhusgasser, skal autoriseres. Disse forordninger stiller også krav om, at medlemslandene skal tilrettelægge og føre tilsyn af uddannelser. Der udpeges derfor et uddannelsesorgan, et autorisationsorgan og et evalueringsorgan i alle medlemslande. Der er på grund af ændringer i forbrugsmønstret for fluorholdige drivhusgasser, og derved fald i den nuværende finansiering, også opstået et behov for at kunne opkræve gebyr for at dække udgifterne til udstedelse af autorisationerne og administration af uddannelses-, autorisations- og evalueringsorganet.

Der er endvidere behov for, at der kan foretages en entydig identifikation af de personer, der tager en eksamen, og de, der får udstedt en autorisation på baggrund af denne eksamen. Dette kan eksempelvis ske via MitId. Der er ligeledes behov for en supplerende bestemmelse for at kunne gennemføre bestemmelser i den nye F-gasforordning, så der kan oprettes et nationalt centralt register eller system for fortegnelser over køleanlæg.

Kemikalieloven fastsætter i dag, at den, der har en godkendelse til markedsføring af et bekæmpelsesmiddel, betaler en årlig afgift på 500 kr., som anvendes til delvis dækning af administrative udgifter forbundet med tilgængeligheden af de pågældende produkter på markedet. Afgiften tager ikke højde for administrative udgifter, som følger af, at biocidprodukter kan godkendes som en del af en såkaldt biocidproduktfamilie, der kan bestå af et ubegrænset antal ensartede biocidprodukter og som blev indført med biocidforordningen i 2013. Formålet med lovforslaget er derfor desuden at ændre afgiftsbestemmelsen, så der opkræves en afgift for hvert enkelt produkt i en godkendt familie af biocidholdige produkter på 100 kr., idet Miljøstyrelsens arbejde med registrering, indberetning og statistik er relateret til antallet af produkter og ikke kun til antallet af godkendelser per produktfamilie. Desuden foreslås indført en prisregulering af afgiften fremadrettet.

Formålet med lovforslaget er endvidere at tilvejebringe en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere af

plantebeskyttelsesmidler skal indberette oplysninger om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler, som er opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer og med angivelse af økologisk status for det enkelte areal. Der er således tale om en udvidelse af hjemlen for miljøministeren til at fastsætte regler om indberetningspligtige oplysninger, da der i dag alene er et krav om, at erhvervsmæssige brugere skal indberette deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler, som er opgjort på kultur- og afgrødeniveau. Dette vil gøre det muligt for Danmark at opfylde de EU-retlige forpligtelser, som følger af ny EU-lovgivning på området for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler for landbrugsaktiviteter. Indberetningerne har ligeledes til formål at overvåge brugen af plantebeskyttelsesmidler i landet i overensstemmelse med den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026.

Den foreslåede bemyndigelse om indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter har endvidere til formål at tilvejebringe en hjemmel i lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 2023 (herefter benævnt kemikalieloven) til, at miljøministeren kan fastsætte regler om indberetning af erhvervsmæssig brug af biocidholdige produkter til bekæmpelse af mus. Der er i dag et krav om, at der skal foretages indberetning af brugen af biocidholdige produkter til bekæmpelse af rotter i henhold til bekendtgørelse nr. 1336 af 22. november 2023 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (herefter benævnt rottebekendtgørelsen). Med indberetningerne vil det blive lettere for tilsynsmyndigheden at opdage, såfremt de biocidholdige produkter bliver anvendt forkert og indberetningerne af midlerne ikke foretages korrekt samt sikre bedre kontrol med udlægning af farlige kemikalier. Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere potentielt på sigt kunne udnyttes til at fastsætte regler om indberetning af erhvervsmæssig brug af andre typer biocidholdige produkter, hvis der opstår behov herfor.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Fluorholdige drivhusgasser

2.1.1. Gebyr til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen under F-gasforordningen

2.1.1.1. Gældende ret

Fysiske og juridiske personer, der udfører aktiviteter, så som installation, reparation og servicering af køleanlæg, varmepumper m.v., skal være autoriserede, jf. artikel 4, stk. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om

ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 (herefter benævnt F-gasforordningen).

Medlemsstaterne er forpligtede til enten at oprette et såkaldt autorisationsorgan ved lov eller sikre, at et sådant organ udpeges af enten den kompetente myndighed i medlemsstaten eller andre institutioner med bemyndigelse dertil. Autorisationsorganet skal udstede autorisationer til fysiske personer og virksomheder, der arbejder med fluorholdige drivhusgasser i forbindelse med installation, reparation og servicering af køleanlæg, varmepumper og lignende. Autorisationsorganet skal udføre sine aktiviteter objektivt, uafhængigt og uvildigt. Dette følger af artikel 4, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2066 af 17. november 2015 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af mindstekrav og betingelser for gensidig anerkendelse i forbindelse med autorisation af fysiske personer, som udfører installering, servicering, vedligeholdelse, reparation eller nedlukning af elektriske koblingsanlæg, som indeholder fluorholdige drivhusgasser, eller genvinding af visse fluorholdige drivhusgasser fra stationære elektriske koblingsanlæg (herefter benævnt Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066), og af artikel 7, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2067 af 17. november 2015 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af mindstekrav og betingelser for gensidig anerkendelse af autorisation af fysiske personer vedrørende stationært køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeudstyr, og køleenheder på kølelastbiler og -påhængskøretøjer, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, samt af autorisation af virksomheder vedrørende stationært køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeudstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser (herefter benævnt Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067).

Endvidere skal medlemsstaterne sikre, at der udpeges et såkaldt evalueringsorgan, der skal sikre, at de fysiske personer, der autoriseres, har de krævede kvalifikationer. Evalueringsorganet skal sikre, at de eksaminatorer, der skal foretage en eksamination, har kendskab til de relevante eksaminationsmetoder og -dokumenter og den fornødne kompetence på det område, der skal eksamineres i. Evalueringsorganet skal også sikre, at det nødvendige udstyr, redskaber og materialer er til rådighed til praktiske prøver. Evalueringsorganet skal udføre sine aktiviteter objektivt, uafhængigt og uvildigt. Dette følger af artikel 5 i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066 og artikel 8 i Kommissionens

UDKAST

gennemførelsesforordning nr. 2015/2067. Det følger af forordningerne, at ovennævnte autorisationsorgan også kan fungere som evalueringsorgan.

Medlemsstaterne er endelig forpligtede til enten at oprette et såkaldt uddannelsesorgan ved lov eller sikre, at et sådant organ udpeges af enten den kompetente myndighed i medlemsstaten eller andre institutioner med bemyndigelse dertil. Uddannelsesorganet skal udstede uddannelsesbeviser til personer, som har gennemført uddannelsesforløbet vedrørende genvinding af visse fluorholdige drivhusgasser fra luftkonditioneringsanlæg i visse motorkøretøjer. Det følger af artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 307/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mindstekrav til uddannelsesprogrammer og betingelser for gensidig anerkendelse af uddannelsesbeviser for personale for så vidt angår luftkonditioneringsanlæg i visse motorkøretøjer, der indeholder visse fluorholdige drivhusgasser (herefter benævnt Kommissionens forordning nr. 307/2008).

Der er således krav til oprettelse af et autorisationsorgan, et evalueringsorgan og et uddannelsesorgan i forordningerne, men der stilles ikke krav til, hvordan organerne finansieres.

Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 og Kommissionens forordning nr. 307/2008 har hjemmel i tidligere F-gasforordninger, henholdsvis forordning 842/2006 og forordning 517/2014. Disse hjemler er videreført i den nye F-gasforordning fra 2024 (forordning 2024/573), som er gældende i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.1, der beskriver forholdet til EU-retten.

Kølebranchens Miljøorganisation (herefter benævnt KMO) har siden 2009 været udpeget til uddannelses-, autorisations- og evalueringsorgan på F-gasområdet på vegne af Miljøministeriet. Udpegningen er sket ved brev fra Miljøstyrelsen, der er kompetent myndighed, og er meldt til EU-Kommissionen. KMOs arbejde finansieres af en frivillig indbetaling af miljøtillæg fra kølemiddelgrossister, når de indkøber fluorholdige drivhusgasser.

KMO har for opgaver, der udføres i 2024, modtaget et tilskud fra Miljøstyrelsen på 500.000 kr. til delvis dækning af omkostninger forbundet med uddannelses-, autorisations- og evalueringsopgaven efter F-

gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 og Kommissionens forordning nr. 307/2008, som udføres for Miljøministeriet i 2024.

Kemikalieloven indeholder ikke regler om, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordningerne, kan opkræve gebyr for udstedelse af autorisationer til personer og virksomheder, der i forbindelse med installation, reparation og servicering af køleanlæg, varmepumper og lignende, arbejder med fluorholdige drivhusgasser.

2.1.1.2. Miljøministeriets overvejelser

Det er Miljøministeriets vurdering, at gældende bestemmelser i F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067, Kommissionens forordning nr. 307/2008 og kemikalieloven, ikke indeholder hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om opkrævning og betaling af gebyrer for udførelsen af aktiviteter i medfør af F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067, Kommissionens forordning nr. 307/2008 eller kommende forordninger udstedet i medfør af F-gasforordningen, herunder aktiviteter udført af Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordningerne.

Det er Miljøministeriets vurdering, at der er behov for at fastsætte regler om betaling af gebyrer til hel eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen eller lignende ordninger, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf. Det skyldes, at mange af de stoffer, som er omfattet af miljøtillægget, er ved at blive udfaset eller forbudt via F-gasforordningen på grund af deres skadelige effekter på klimaet. Samtidig sker der en betydelig ændring i forbrugsmønstret for kølemidler. Mange af de fluorholdige drivhusgasser, der i dag omsættes sker i form af kølemidler, som er påfyldt anlæg, for eksempel et køleanlæg, fra fabrikantens side. Kølemiddel, som er påfyldt et anlæg, er ikke omfattet af miljøtillægget. Tilsvarende har antallet af

autorisationer været svagt stigende i de seneste år. Stigningen forventes at fortsætte fremover.

I takt med et faldende salg af fluorholdige kølemidler på grund af gradvis udfasning og forbud samt skift i forbrugsmønster og et stigende antal autorisationer, som på nuværende tidspunkt udstedes gratis, vil der være behov for at finde anden finansiering til ordningen.

Det vurderes ligeledes, at der er behov for en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at private aktører kan opkræve gebyr i forbindelse med opgaver henlagt til dem af den kompetente myndighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf.

2.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i kemikalieloven i form af en ny § 32 d, som i stk. 1 bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om betaling af gebyrer til hel eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf, herunder udgifter afholdt af Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser, efter EU-forordningerne. Bestemmelsens stk. 2 bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om, at private aktører kan opkræve gebyr i forbindelse med opgaver henlagt til dem af den kompetente myndighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf i regler fastsat efter stk. 1.

Det er hensigten med den foreslåede bemyndigelse i § 32 d, at ministeren kan fastsætte regler om, at den aktør, privat eller offentlig, der får delegeret kompetencer til at udføre aktiviteter i medfør af F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067, Kommissionens forordning nr.

307/2008 eller kommende forordninger udstedt i medfør af F-gasforordningen kan opkræve betaling herfor.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende indsættelse af § 32 d i nyt kapitel 6 a.

Gebyrerne forventes at dække de faktiske omkostninger, som uddannelses-, autorisations- og evalueringsorganet har ved udførelsen af deres opgaver i henhold til F-gasforordningen samt EU-forordninger, som er vedtaget med hjemmel heri. Det bemærkes, at uddannelses- autorisations- og evalueringsorganet kan være selvstændige organer. De enkelte organer kan via denne bestemmelse kræve gebyr for udførelse af de opgaver, de udfører, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf. Det forventes dog, at uddannelses-, autorisations- og evalueringsorganet vil være et og samme organ, men såfremt det måtte vurderes mere hensigtsmæssigt, så kan uddannelses-, autorisations- og evalueringsopgaven udføres af forskellige organer.

Den foreslåede bemyndigelse i § 32 d forventes aktuelt udnyttet til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om betaling af gebyr for udstedelse af autorisationer og uddannelsesbeviser, gebyrets størrelse, samt at betaling af gebyret skal ske til det udpegede uddannelses- autorisations- og evalueringsorgan.

Det forventes, at gebyret vil skulle dække omkostninger til udstedelse af autorisationer, for eksempel omkostninger til oprettelse og vedligeholdelse af IT-systemer, lønomkostninger, husleje, kontrol af relevante uddannelsessteder mv. Omkostninger til aktiviteter, som ikke fremgår direkte af F-gasforordningen og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf, vil ikke være omfattet af gebyret. Hvis uddannelsesorganet, autorisationsorganet og evalueringsorganet er samme offentlige myndighed eller private aktør, kan omkostninger forbundet med evalueringsorganets opgaver efter forordningerne indregnes i gebyret for udstedelse af autorisationer, f.eks. omkostninger ved at evaluere eksaminatorer og sikre, at det nødvendige udstyr, redskaber og materialer er til rådighed til praktiske prøver.

Den foreslåede bemyndigelse i § 32 d vil medføre, at der efter reglerne finder anvendelse vil være sammenhæng mellem dem, som tager en uddannelse og får en autorisation, og dem, som betaler for den.

2.1.2. Digital kommunikation ved udstedelse af autorisationer

2.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066 artikel 3, stk. 1, at et autorisationsorgan udsteder autorisationer til personer, der har bestået en teoretisk og praktisk eksamen, som tilrettelægges af et evalueringsorgan.

Det fremgår af Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 artikel 4, stk. 1, at et autorisationsorgan udsteder autorisationer til personer, der har bestået en teoretisk og praktisk eksamen, som tilrettelægges af et evalueringsorgan. Det fremgår endvidere af Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 artikel 6, stk. 1, at et autorisationsorgan skal udstede autorisationer til de virksomheder, som beskæftiger sig med fluorholdige drivhusgasser.

Det fremgår af Kommissionens forordning nr. 307/2008 artikel 3, stk. 2, at et uddannelsesorgan skal udstede et uddannelsesbevis til personale, som har gennemført et uddannelsesforløb.

De tre forordninger fastsætter ikke regler om kommunikation mellem uddannelses- og autorisationsorganet og ansøger om en autorisation eller et uddannelsesbevis vedrørende udstedelse af disse, herunder om form og format.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1., som beskriver uddannelsens- og autorisationsordningen, samt pkt. 9.1., som beskriver forholdet til EU-retten.

Det fremgår af kemikalielovens § 55, stk. 1, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen og de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Det fremgår af § 55, stk. 2, at Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

Kemikalieloven indeholder ikke hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation til og fra private aktører, der af miljøministeren har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af lovens område eller hjemmel til digital kommunikation om forhold, som vedrører EU-forordninger.

2.1.2.2. Miljøministeriets overvejelser

Det er Miljøministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at bruge digital kommunikation, herunder digital signatur eller lignende ordning, i forbindelse med kommunikation mellem uddannelses- og autorisationsorganet og ansøger om uddannelsesbeviser og autorisationer på F-gasområdet. På den måde sikres en entydig identifikation af personen, som indgiver en ansøgning om at få udstedt et uddannelsesbevis eller en autorisation. Det er Miljøministeriets vurdering, at der derfor er behov for at tilvejebringe hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger samt skriftlig kommunikation om forhold, som vedrører EU-forordninger.

2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 55, stk. 1, i kemikalieloven ændres således, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om skriftlig kommunikation til og fra private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger samt skriftlig kommunikation om forhold, som vedrører EU-forordninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede ændring af § 55, stk. 1, vil medføre, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation samt formen for denne til og fra private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger, herunder om anvendelsen af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur, jf. § 55, stk. 2.

Ændringen vil også medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation om forhold, som er omfattet af EU-forordninger, til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen, de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 samt private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger,

herunder om anvendelsen af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur, jf. § 55, stk. 2.

Den foreslåede bemyndigelse forventes aktuelt udnyttet til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om anvendelse af digital kommunikation, herunder digital signatur, i forbindelse med kommunikation mellem uddannelses- og autorisationsorganet og ansøger om uddannelsesbeviser og autorisationer, herunder om form og format. Bekendtgørelsen vil indeholde relevante undtagelsesmuligheder, herunder mulighed for fritagelse fra digital kommunikation, jf. lovbemærkningerne til affattelsen af § 55 i Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 97 som fremsat den 29. november 2012, side 26-27

Den foreslåede ændring ændrer ikke på, hvordan § 55 i øvrigt anvendes. Der henvises således generelt til lovbemærkningerne til affattelsen af § 55 i Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 97 som fremsat den 29. november 2012, side 26-27.

Miljøministeren ville kunne udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation til og fra private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger og digital kommunikation til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen, de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 samt private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger om forhold, som er omfattet af EU-forordninger på andre områder, hvor det ville være relevant, herunder formen på denne kommunikation. Ændringen af bestemmelsen er således ikke begrænset til ansøgning om autorisationer og uddannelsesbeviser på F-gasområdet.

2.1.3. Nationalt register over operatørers fortegnelser over kontrol af lækager, påfyldninger m.v. af fluorholdige drivhusgasser efter F-gasforordningen

2.1.3.1. Gældende ret

Det følger af F-gasforordningens artikel 7, at operatører af anlæg eller udstyr, skal føre en fortegnelse over lækager, påfyldninger osv. af Fluorholdige drivhusgasser for en række køleanlæg. Fortegnelserne skal opbevares i mindst 5 år, hvis disse fortegnelser ikke er lagret i et nationalt centraliseret elektronisk system eller register.

En operatør bliver i F-gasforordningens artikel 3, nr. 5, defineret som den virksomhed, der udøver de faktiske beføjelser med hensyn til den tekniske

funktion af produkter, anlæg, udstyr eller faciliteter, der er omfattet af denne forordning, eller den ejer, som en medlemsstat har udpeget som ansvarlig for operatørens forpligtelser i særlige tilfælde.

Der er for nuværende ikke formelle krav til udformningen af disse fortegnelser, eller til om de skal lagres elektronisk eller ej. Der er alene krav til oplysningernes indhold.

Det følger af F-gasforordningens artikel 27, 2. pkt., at medlemslandene, hvis det er relevant, giver mulighed for at registrere de oplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med artikel 7, via et centraliseret elektronisk system.

Det fremgår af kemikalielovens § 39 b, at miljøministeren kan fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt, herunder regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at sikre, at produktion og varer er i overensstemmelse med fastsatte krav, med henblik på opfyldelse af EU-retlige forpligtelser, der vedrører stoffer, blandinger og andre varer omfattet af kemikalieloven. Miljøministeren kan også fastsætte regler om at føre register, at udarbejde og opbevare dokumentation og overensstemmelseserklæringer, at mærke varer og sikre, at varer ledsages af bestemte oplysninger og dokumentation. Miljøministeren kan ligeledes fastsætte regler om, at producenter, importører og forhandlere af egen drift tilbagekalder ulovlige varer fra forhandlere og brugere, af egen drift giver bestemte oplysninger, herunder oplysninger om ulovlige varer, efter anmodning giver information og dokumentation til myndigheder i EU på et sprog, der er letforståeligt for den pågældende myndighed, og i øvrigt samarbejder med myndighederne og efter anmodning fra en myndighed at identificere virksomheder, der har leveret varer til eller fået leveret varer fra.

Bemyndigelsen er udnyttet til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS-direktivet) ved bekendtgørelse nr. 483 af 13. maj 2024 om begrænsning af anvendelse af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr i EU (herefter benævnt RoHS-bekendtgørelsen). I RoHS-bekendtgørelsen er fastsat krav om, at producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr forpligtes til at opbevare den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i mindst ti år, føre register over udstyr, der ikke opfylder kravene i bekendtgørelsen, samt at der findes procedurer til

sikring af produktionsseriens fortsatte overensstemmelse med RoHS-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2, (producenter) samt § 5, stk. 3, (importører).

2.1.3.2. Miljøministeriets overvejelser

Det er Miljøministeriets vurdering, at den gældende bestemmelse i § 39 b i kemikalieloven ikke indeholder tilstrækkelig hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, at operatørers fortegnelser over alle kontroller af lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser m.v., som skal udføres i overensstemmelse med F-gasforordningens artikel 7 skal registreres i et nationalt centraliseret elektronisk register eller system. Det er på denne baggrund Miljøministeriets vurdering, at der er behov for at tilvejebringe hjemmel hertil.

Det er Miljøministeriets vurdering, at myndighedernes kontrol og håndhævelse af F-gasforordningen vil blive mere effektiv ved, at myndighederne får adgang til operatørernes fortegnelser over alle kontroller af lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser, som skal føres i overensstemmelse med F-gasforordningens artikel 7, i et nationalt centraliseret elektronisk system eller register.

Kølebranchen har selv foreslået, at der oprettes et system med elektroniske lagring af oplysningerne som operatørerne efter F-gasforordningens artikel 7 skal føre fortegnelse over. Branchens ønske begrundes i en forventning om forenkling i arbejdsgange, som følge af anvendelse af digitale løsninger.

2.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide bemyndigelsen i § 39 b i kemikalieloven således, at den udover at gælde for producenters, importørers og forhandleres forpligtigelser også gælder for operatører.

Den foreslåede ændring vil medføre, at miljøministeren i overensstemmelse med F-gasforordningens artikel 27, 2. pkt., vil kunne fastsætte regler om, at operatørers oplysnings- og registreringsforpligtigelse for kontrol af lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser efter F-gasforordningens artikel 7, skal ske i et nationalt centraliseret elektronisk system eller register, som oprettes af Miljøstyrelsen. Det vil således i første omgang være disse operatører, som vil være omfattet af de regler, der forventes udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse i regler samt etablering af et register vil medføre, at operatørernes arbejdsgange ensrettes med hensyn til at føre fortegnelser efter F-gasforordningens artikel 7, og at arbejdsgangene for nogle operatører derved forenkles.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil også medføre, at myndighedernes datagrundlag, der ligger til grund for de opgørelser over udslip af klimagasser, som Danmark skal levere i henhold til FN's Klimakonvention forbedres, da Miljøstyrelsen vil have adgang til det samlede billede af, hvor meget F-gas, som er blevet påfyldt som følge af lækager, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler om pligter for andre operatører, som kunne blive vedtaget ved senere ændringer af F-gasforordningen og kommissionsforordninger, der udstedes i medfør af F-gasforordningen.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere potentielt kunne anvendes til at fastsætte regler om operatørers egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt med henblik på opfyldelse af andre EU-retlige forpligtelser inden for lovens område.

2.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af kemikalielovens § 36, stk. 1, at den, der har en godkendelse efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/413/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (herefter biocidforordningen) eller efter regler udstedt i medfør af § 35, stk. 1, i kemikalieloven, betaler en afgift på 500 kr. pr. kalenderår.

Det fremgår endvidere af kemikalielovens § 36, stk. 2, 1. pkt., at Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af afgiften og om afgiftspligtige virksomheders oplysningspligt om salg af godkendelsespligtige bekæmpelsesmidler.

Afgiftssatsen i § 36, stk. 1, prisreguleres ikke.

Det fremgår af kemikalielovens § 36, stk. 3, at der på de årlige bevillingslove afsættes en bevilling, der sammen med afgiften efter stk. 1 anvendes til delvis dækning af udgifterne til

- 1) den godkendende myndigheds virksomhed
- 2) tilsyn og kontrol med bekæmpelsesmidler og med deres anvendelse,
- 3) forskning i bekæmpelsesmidlers indvirkning på sundhed og miljø,
- 4) uddannelse af brugere af bekæmpelsesmidler og oplysning om midlernes anvendelse og indvirkning på sundhed og miljø, herunder muligheden for at begrænse belastningen af sundhed og miljø, og
- 5) forskning og udvikling med henblik på at nedbringe den samlede belastning af sundhed og miljø fra anvendelsen af disse midler.

I praksis anvendes den årlige afgift efter kemikalielovens § 36, stk. 1, der opkræves af Miljøstyrelsen, til at finansiere administrative udgifter forbundet med registrering af godkendelser i bekæmpelsesmiddeldatabasen, indhentning af data for solgte mængder af bekæmpelsesmidler og udarbejdelse af Bekæmpelsesmiddelstatistikken, mens finansieringen af de øvrige formål, der opregnes i kemikalielovens § 36, stk. 3, finansieres af de årlige bevillingslove. Indtægten fra den nuværende afgift anvendes således alene til delvis dækning af enkelte administrative udgifter til Miljøstyrelsen og har karakter af et administrativt gebyr.

Det fremgår af § 50 i bekendtgørelse nr. 961 af 26. juni 2023 om bekæmpelsesmidler (bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen), at den, der efter kemikalielovens § 36 skal betale afgift, senest den 1. februar skal indsende en årsopgørelse for det foregående kalenderår til Miljøstyrelsen. Opgørelsen skal omfatte den solgte mængde for hvert enkelt godkendt bekæmpelsesmiddel. Alle godkendelsesindehavere skal opgøre den samlede mængde, der er afsat med henblik på anvendelse i Danmark, både udenlandske og danske virksomheder. Oplysningerne bliver indhentet via Bekæmpelsesmiddeldatabasen, som Miljøstyrelsen administrerer. Den årlige afgift opkræves via fakturering i Bekæmpelsesmiddeldatabasen.

Afgiften i § 36, stk. 1, blev indført, inden muligheden for at få godkendt en familie af biocidholdige produkter blev indført med biocidforordningen.

Med en familie af biocidholdige produkter skal forstås en gruppe af biocidholdige produkter med ensartede anvendelser, samme aktivstoffer, lignende sammensætning med specificerede variationer, og lignende risikoniveauer og effektivitet., jf. biocidforordningens artikel 3, stk. 1, litra s.

2.2.2. Miljøministeriets overvejelser

Det er Miljøministeriets vurdering, at den gældende bestemmelse i § 36, stk. 1, i kemikalieloven ikke indeholder hjemmel for miljøministeren til at kunne opkræve en årlig afgift for hvert produktmedlem i en godkendt familie af biocidholdige produkter.

Det er Miljøministeriets vurdering, at der er behov for, at miljøministeren kan opkræve en årlig afgift for hvert produktmedlem i en godkendt familie af biocidholdige produkter.

Miljøstyrelsens administrative udgifter forbundet med registrering af hvert enkelt godkendt biocidprodukt i Bekæmpelsesmiddeldatabasen, indhentning af data for solgte mængder af biocidprodukter og udarbejdelse af Bekæmpelsesmiddelstatistikken for så vidt angår de pågældende produkter følger af tilgængeligheden af de enkelte produkter på det danske marked, herunder også de enkelte produkter, der indgår i en godkendt familie af biocidholdige produkter. Disse opgaver vil således være ufinansieret, hvis der ikke kan opkræves en årlig afgift for de enkelte produkter i en godkendt familie af biocidholdige produkter.

Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at afgiftssatsen af en sådan årlig afgift for hvert produktmedlem i en familie af biocidholdige produkter bør prisreguleres. Endvidere bør den eksisterende afgift i den gældende § 36, stk. 1, i kemikalieloven prisreguleres.

En sådan prisregulering vil kunne sikre, at der over tid vil være bedre sammenhæng mellem Miljøstyrelsens afholdte administrative udgifter til registrering af produktgodkendelser i Bekæmpelsesmiddeldatabasen, indhentning af data for solgte mængder af bekæmpelsesmidler og udarbejdelse af Bekæmpelsesmiddelstatistikken for så vidt angår de pågældende produkter og de opkrævede afgifter. Dermed undgås, at dækningen af Miljøstyrelsens faktiske udgifter til administrative opgaver som følge af, at de pågældende produkter er godkendte til salg i Danmark udhules over tid.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes et nyt stykke 2 i § 36 i kemikalieloven, hvorefter den, der har en godkendelse for en familie af biocidholdige produkter efter biocidforordningen, betaler yderligere en afgift på 100 kr. pr. produktmedlem i familien af biocidholdige produkter pr. kalenderår. Afgiften vil være i tillæg til den gældende afgift pr. biocidgodkendelse på 500 kr.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en del af Miljøstyrelsens administrative udgifter i forbindelse med registrering af hvert enkelt produkt omfattet af en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter i bekæmpelsesmiddeldatabasen, indhentning af data om solgte mængder af de enkelte biocidholdige produkter i familien samt udarbejdelse af den årlige bekæmpelsesmiddelstatistik for så vidt angår de pågældende produkter kan blive dækket af afgiften, der opkræves hos godkendelsesindehaveren af familien af biocidholdige produkter.

Den foreslåede yderligere afgift vil fortsat alene skulle anvendes til delvis dækning af administrative udgifter til Miljøstyrelsen, der følger af produkternes tilgængelighed på markedet.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt stykke 3 i § 36 i kemikalieloven, hvorefter satserne i den gældende § 36, stk. 1, og det nye foreslåede stykke 2 i § 36 prisreguleres en gang årligt, den 1. januar, så de følger udviklingen af de generelle prisstigninger. Den første regulering foreslås at finde sted i 2025. Det foreslås endvidere, at reguleringen tager udgangspunkt i Finansministeriets generelle pris- og lønforudsætninger, som offentliggøres årligt i løbet af maj eller juni, og indeholder et skøn over det kommende års forventede pris- og lønniveau. Denne metode for prisregulering anvendes i dag allerede i forbindelse med Miljøministeriets regulering af gebyrer efter bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, jf. § 56 i denne bekendtgørelse. Det foreslås, at de satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes til hele kroner, og der anvendes normal afrunding op eller ned.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at afgiften fremadrettet reguleres en gang årligt, så der er sammenhæng mellem pris- og lønudviklingen i samfundet og den opkrævede afgift.

2.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler og indberetning af brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Gældende ret i forhold til indberetning af statistiske oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler

2.3.1.1.1. Kemikalieloven

Det fremgår af § 41 a i kemikalieloven, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler skal indberette oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidlerne.

Bemyndigelsen, der blev indsat ved lov nr. 806 af 9. juni 2020, har bl.a. til formål at sikre hjemmel til dels at opgøre og overvåge pesticidbelastningen i Danmark i overensstemmelse med den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026, dels at gennemføre krav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1185/2009 af 25. november 2009 om statistik over pesticider (herefter benævnt statistikforordningen), hvorefter medlemsstaterne skal fremsende statistiske data for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler til Kommissionen, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 95, som fremsat den 16. januar 2020.

Det følger af lovbemærkningerne til § 41 a, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 95 som fremsat den 16. januar 2020, side 17, at bemyndigelsen kan bruges til at kræve indberetning af oplysninger, der vedrører den erhvervsmæssige brugers CVR-nr. og oplysning om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler inden for jordbrug opgjort på kultur- eller afgrødeniveau. Bemyndigelsen kan endvidere bruges til at fastsætte nærmere frister for efterlevelse af indberetningspligten og rammer for perioden, som der skal foretages indberetning i forhold til.

Bemyndigelsen i kemikalielovens § 41 a er udmøntet i bekendtgørelse nr. 184 af 23. februar 2023 om sprøjtejournal for alle professionelle brugere af plantebeskyttelsesmidler og indberetningspligt for visse jordbrugsvirksomheder (herefter benævnt sprøjtejournalbekendtgørelsen).

Med erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler forstås professionelle brugere, som defineret i § 2, nr. 7, i sprøjtejournalbekendtgørelsen med henvisning til artikel 3, stk. 1, i EU-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for bæredygtig anvendelse af pesticider (pesticidrammedirektivet). Det følger heraf, at der ved professionelle brugere forstås enhver person, der anvender pesticider i forbindelse med

sine erhvervsmæssige aktiviteter, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

En professionel bruger, der anvender plantebeskyttelsesmidler på en jordbrugsvirksomhed, hvor der dyrkes landbrugsafgrøder på et samlet areal på 10 ha eller derover, eller på et gartneri med en årlig momspligtig omsætning for det senest afsluttede regnskabsår på 50.000 kr. eller derover, skal indberette sit forbrug af plantebeskyttelsesmidler, jf. § 4, stk. 1, i sprøjtejournalbekendtgørelsen. De såkaldte bagatelgrænser på henholdsvis 10 ha samlet dyrket areal og 50.000 kr. i årlig momspligtig omsætning er fastsat nationalt, og bagatelgrænserne er inden for de rammer, som følger af statistiskforordningen.

De professionelle brugere, som er over bagatelgrænserne, skal indberette oplysninger om CVR-nr. for den jordbrugsvirksomhed, hvorpå der er anvendt plantebeskyttelsesmidler. Indberetningen skal indeholde oplysninger om det samlede forbrug opgjort på kultur- eller afgrødeniveau for hvert anvendt plantebeskyttelsesmiddel, angivet med navn og registreringsnummer. Indberetningen skal ske til Miljøstyrelsens sprøjtejournal-indberetningssystem (herefter benævnt SJI), jf. sprøjtejournalbekendtgørelsens § 4, stk. 2.

De indberettede oplysninger skal omfatte perioden 1. august – 31. juli i det følgende år (planperioden), og indberetningen skal ske digitalt hvert år til SJI senest den 31. marts efter den seneste planperiodes udløb, jf. sprøjtejournalbekendtgørelsens § 5, stk. 1, og stk. 2. Herudover indeholder bekendtgørelsen ligeledes bestemmelser om bl.a. dispensation og fravigelse af reglerne om indberetning.

Landbrugsstyrelsen bistår Miljøstyrelsen med at føre tilsyn med sprøjtejournalbekendtgørelsen. Landbrugsstyrelsen fører kontrol med hvilke oplysninger, som jordbrugeren har anført i den førte sprøjtejournal. Miljøstyrelsen kontrollerer og håndhæver overtrædelser af manglende indberetning af oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler i SJI. Overtrædelse af pligten til at indberette oplysninger er strafsanktioneret, jf. sprøjtejournalbekendtgørelsens § 8, stk. 2, og § 9, stk. 1, nr. 4.

Endvidere følger det af lovbemærkningerne, at bestemmelsen ligeledes kan anvendes til at fastsætte regler om indberetning af brug af plantebeskyttelsesmidler uden for jordbrug hvilket er i overensstemmelse med den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategien 2022-2026.

Kemikalielovens § 41 a kan således anvendes som hjemmel for det indberetningskrav, som golfbaner er underlagt om brugen af plantebeskyttelsesmidler. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1515 af 6. december 2023 om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler på golfbaner.

2.3.2. Ny EU-lovgivning

2.3.2.1. SAIO-forordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2379 af 23. november 2022 om statistikker over landbrugsmæssigt input og output, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 617/2008 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1165/2008, (EF) nr. 543/2009 og (EF) nr. 1185/2009 og Rådets direktiv 96/16/EF (herefter benævnt SAIO-forordningen), er trådt i kraft den 27. december 2022.

SAIO-forordningen erstatter pr. 1. januar 2025 statistikforordningen, jf. SAIO-forordningens artikel 22.

SAIO-forordningen indeholder en række krav om medlemsstaternes indberetning af data m.v. vedrørende anvendelse af plantebeskyttelsesmidler for landbrugsaktiviteter, der er nye i forhold til de krav, der følger af statistikforordningen.

Statistikforordningen, der ophæves med SAIO-forordningen, stiller alene krav om, at medlemsstaterne skal udvælge de afgrøder, som skal være omfattet af statistikkerne, og udvælgelsen skal være repræsentativ for de afgrøder, der dyrkes i medlemsstaten, og de stoffer, der anvendes, jf. statistikforordningens artikel 3, stk. 1, samt bilag II, afsnit 1, stk. 2.

SAIO-forordningen stiller derimod som noget nyt krav om, at medlemsstaterne vil skulle indberette statistiske data til Kommissionen, som dækker mindst 85 % af anvendelsen af mængden af alle plantebeskyttelsesmidler ved landbrugsaktiviteter, som er foretaget af professionelle brugere. Dataene fra hver medlemsstat vil skulle baseres på forbruget af plantebeskyttelsesmidler, som er anvendt på afgrøder, der fremgår af en fælles EU-liste over afgrøder. Denne fælles liste over afgrøder vil sammen med de permanente græsarealer skulle dække mindst 75 % af det samlede udnyttede landbrugsareal på EU-plan, jf. SAIO-forordningens artikel 4, stk. 5, litra b.

Kommissionen har oplyst, at såfremt medlemsstaterne ikke vil kunne opfylde kravet om indberetning af mindst 85 % af det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler, som er anvendt i forbindelse med landbrugsaktiviteter ved alene at foretage indberetning af statistiske data ud fra de afgrøder, som er oplistet på den fælles EU-liste over afgrøder, medfører kravet, at medlemsstaterne vil skulle udvælge yderligere afgrøder, der ikke fremgår af den fælles EU-liste og ligeledes indberette statistiske data for disse afgrøder.

Det følger endvidere af SAIO-forordningens artikel 14, stk. 1, litra a og b, at der vil gælde en overgangsperiode for årene 2025-2027. For denne periode vil der ikke gælde et krav om indberetning af statistiske data på mindst 85 % af det samlede nationale forbrug af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget, men alene et krav om, at dataene fra den fælles EU-liste over afgrøder sammen med permanente græsarealer vil skulle dække mindst 75 % af det udnyttede landbrugsareal på EU-plan, jf. SAIO-forordningens artikel 14, stk. 1, litra b.

Den fælles EU-afgrødeliste følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1537 af 25. juli 2023 om regler for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2379 for så vidt angår statistikker over anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der skal indberettes for referenceåret 2026 i forbindelse med overgangsordningen for 2025-2027, og for så vidt angår statistikker over plantebeskyttelsesmidler, der markedsføres (herefter benævnt Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO-forordningen), jf. artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold.

Hvor statistikforordningen stiller krav om, at medlemsstaterne for hver udvalgt afgrøde bl.a. skal angive det område, der er behandlet med hvert aktivstof, og at behandlede arealer skal angives i ha, jf. statistikforordningens artikel 3, stk. 1, og bilag II, afsnit 2, litra b og afsnit 3, stk. 2, er der derimod krav om i Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, at de statistiske data om behandlede landbrugsarealer vil skulle indsamles på en sådan måde, at areal- og mængde af alle aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidler, der er anvendt pr. afgrøde, opgøres på et aggregeret niveau, uden at der sker dobbelttælling, jf. artikel 2, stk. 3, nr. 1 og 2, samt bilag I, datasæt 2, afdeling II om tekniske krav vedrørende variablerne.

Til forskel fra statistikforordningen stiller SAIO-forordning ligeledes krav om, at det vil skulle fremgå af de statistiske data, om der er anvendt plantebeskyttelsesmidler i økologisk landbrug, jf. SAIO-forordningens artikel 5, stk. 2, samt bilagets litra e. Data om økologisk produktion og økologiske produkter, der opfylder krav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, skal integreres i de statistiske data, jf. SAIO-forordningens artikel 5, stk. 4.

Dataene vil endvidere skulle opgøres på en måde, så medlemsstaterne indberetter mængderne af alle anvendte aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidlerne fordelt på henholdsvis arealer, som er konventionelt dyrket, og arealer, som er økologiske, hvilket omfatter arealer, der både er certificeret til eller under omlægning til økologisk landbrug, jf. Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, artikel 2, stk. 2, nr. 1 og 2, samt bilag I, datasæt 2, afdeling II om beskrivelse af måleenhederne.

Medlemsstaterne skal årligt indberette statistiske data om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler for landbrugsaktiviteter til Kommissionen, jf. SAIO-forordningens artikel 5, stk. 3, og artikel 7, stk. 1, samt bilagets litra e.

I forhold til biocidholdige produkter fremgår det af præambelbetragtning nr. 23 i SAIO-forordningen, at biocidholdige produkter udgør et vigtigt input i landbruget, f.eks. inden for veterinærhygiejne og dyrefoder. Aktivstoffer, der er godkendt i plantebeskyttelsesmidler, anvendes ofte i biocidholdige produkter. Allerede i statistikforordningen blev der identificeret behov for at indsamle statistikker om biocidholdige produkter med henblik på velfunderede, videnskabeligt baserede politikker inden for landbrug, miljø, folkesundhed og fødevarer sikkerhed. Det fremgår endvidere, at det i betragtning af, at arbejdsprogrammet for systematisk undersøgelse af alle eksisterende aktivstoffer i biocidholdige produkter i henhold til biocidforordningen stadig er i gang, idet kun 35 % af det dermed forbundne arbejde er afsluttet, stadig er for tidligt at medtage biocidholdige produkter i SAIO-forordningens anvendelsesområde. Endelig fremgår det, at Kommissionen bør overveje at udvide nærværende forordnings anvendelsesområde til at omfatte sådanne produkter, så snart undersøgelsen af aktivstoffer til anvendelse i biocidholdige produkter er afsluttet.

2.3.3. Gældende ret i forhold til indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

2.3.3.1. Miljøbeskyttelsesloven

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for gennemførelsen af en effektiv rottebekæmpelse, jf. § 17, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 322 af 2. april 2024, og lov nr. 323 af 2. april 2024 (herefter benævnt miljøbeskyttelsesloven). Miljøministeren fastsætter regler om rottebekæmpelse, herunder om kommunalbestyrelsens opgaver efter § 17, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven.

Miljøministeren kan fastsætte regler om anmeldelse til tilsynsmyndigheden af en virksomhed eller et anlægs anvendelse af råvarer, hjælpestoffer og andre materialer samt udledninger til vand, jord og luft i forbindelse med virksomhedens eller anlæggets drift, herunder af frembringelsen af affald, til tilsynsmyndigheden, jf. § 7, stk. 1, nr. 9, i miljøbeskyttelsesloven.

Det fremgår af lovbemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 9, at bemyndigelsens formål er at åbne mulighed for at kræve, at virksomhederne gennemgår deres produktion for at belyse virksomhedens råvarehusholdning. En sådan ordning skal i første omgang medvirke til at begrænse spild og ressourceanvendelse på virksomheden. Samtidig skal ordningen ved anmeldelseskravet virke som et informations- og kontrolredskab for tilsynsmyndigheden. Muligheden for at etablere en sådan ordning med anmeldelsespligt til tilsynsmyndigheden fandtes at være en meget væsentlig forudsætning for at sikre gennemførelsen af en renere teknologi-strategi, jf. Folketingstidende (1990-91), 2. samling, Tillæg A, L 74 som fremsat den 23. januar 1991, s. 1538.

Med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 9, og § 17, stk. 3, har miljøministeren udstedt rottebekendtgørelsen. Det fremgår af § 31 i rottebekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens bilag 6, pkt. 8, at kommunalbestyrelsen henholdsvis personer, der har en autorisation til bekæmpelse af rotter, skal registrere og indberette deres forbrug af kemiske bekæmpelsesmidler bekæmpelse af rotter, herunder midler med antikoagulanter og cholecalciferol (vitamin D), med angivelse af udlagte og hjemtagne mængder af middel og midlets aktivstof.

Det fremgår desuden af rottebekendtgørelsens § 6, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at foretage en effektiv bekæmpelse

af rotter. Efter § 6, stk. 2, kan bekæmpelsen enten foretages af kommunens eget personale med en autorisation til erhvervsmæssig forebyggelse og bekæmpelse af rotter (R1-autorisation) eller ved kontrakt med et firma, der råder over en person med en R1-autorisation. Såfremt bekæmpelsen foretages af et firma, skal kommunen føre tilsyn med, at kontrakten overholdes, jf. § 6, stk. 3, i rottebekendtgørelsen. Efter § 6, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen endvidere føre tilsyn med, at privat bekæmpelse overholder bekendtgørelsens regler. Tilsynet omfatter blandt andet, at der er sket indberetning af forbrugte mængder kemiske bekæmpelsesmidler anvendt til rottebekæmpelse.

2.3.4. Miljøministeriets overvejelser

2.3.4.1. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

Det er Miljøministeriets vurdering, at SAIO-forordningen fastsætter nye krav til, hvordan Danmark vil skulle indberette statistiske data til Kommissionen om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler for landbrugsaktiviteter.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det ikke fremgår klart af Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, hvad der skal forstås ved, at de statistiske data om behandlede landbrugsarealer vil skulle indsamles på en sådan måde, at areal- og mængde af alle aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidler, der er anvendt pr. afgrøde, opgøres på et aggregeret niveau, uden at der sker dobbelttælling, jf. denne forordnings artikel 2, stk. 3, nr. 1 og 2, samt bilag I, datasæt 2, afdeling II om tekniske krav vedrørende variablerne. Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at det således kan give anledning til tvivl, hvilke statistiske data som medlemsstaterne skal indberette til Kommissionen.

Det er Miljøministeriets vurdering at for at undgå, at der sker dobbelttælling af behandlede arealer, må kravet om dobbelttælling forstås som, at statistiske data om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler fremover vil skulle indberettes som det samlede forbrug for hvert anvendt plantebeskyttelsesmiddel opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer og med angivelse af økologisk status for det enkelte areal.

Det skal dog bemærkes, at i tilfælde af fortolkningstvivel om forståelsen af artikel 2, stk. 3, nr. 1 og 2, samt bilag I, datasæt 2, afdeling II, i Kommissionens gennemførelsesforordningen om SAIO, er det i sidste ende

EU-Domstolen, der fastlægger fortolkningen heraf. Såfremt EU-Domstolen måtte foretage en anden fortolkning af bestemmelserne end Miljøministeriet, vil udmøntningen af den foreslået bemyndigelsesbestemmelse til miljøministeren i så fald ligeledes skulle tilpasses hertil.

Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at den gældende bestemmelse i kemikalielovens § 41 a ikke indeholder tilstrækkelig hjemmel for miljøministeren til at kunne fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere skal indberette oplysninger om deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer og med angivelse af økologisk status for det enkelte areal.

Det er derfor Miljøministeriets vurdering, at der er behov for at tilvejebringe hjemmel hertil.

For så vidt angår de nationale bagatelgrænser, er det endvidere Miljøministeriets vurdering, at bagatelgrænserne kan fastholdes i overensstemmelse med SAIO-forordningens krav om, at medlemsstaterne fremover vil skulle indberette statistiske data, som dækker mindst 85 % af forbruget af plantebeskyttelsesmidler ved landbrugsaktiviteter, og dataene fra hver medlemsstat vil skulle vedrøre en EU-liste over afgrøder, jf. SAIO-forordningens artikel 4, stk. 5, litra b. For nærmere om SAIO-forordningen henvises til pkt. 2.3.2.1. ovenfor. Indberetningspligten vil således fortsat gælde for professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på en jordbrugsvirksomhed, hvor der dyrkes landbrugsafgrøder på et samlet areal på 10 ha eller derover eller, for et gartneri med en årlig momspligtig omsætning på 50.000 kr. eller derover.

Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at de nationale bagatelgrænser ligeledes kan fastholdes i overgangsperioden 2025-2027 i overensstemmelse med SAIO-forordningens krav om, at medlemsstaternes statistiske data fra den fælles EU-liste over afgrøder sammen med permanente græsarealer vil skulle dække mindst 75 % af det udnyttede landbrugsareal på EU-plan, jf. SAIO-forordningens artikel 14, stk. 1, litra b. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det ud fra et hensyn til erhvervet og ensartet regulering er behov for ved udmøntningen af den foreslåede ændrede bemyndigelse i en bekendtgørelse at gå videre end kravene i SAIO-

forordningen. Det vil medføre, at alle professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på mere end 10 ha for markafgrøder, fremover vil skulle håndtere ens indberetningskrav og således alene vil skulle indberette deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på markniveau. Alternativt ville disse professionelle brugere skulle indberette deres forbrug af plantebeskyttelsesmidler forskelligt, dvs. enten på markniveau for de afgrøder, som er oplistet på den fælles EU-afgrødeliste, og samtidig på kultur- og afgrødeniveau for de afgrøder, som ikke fremgår af den fælles EU-afgrødeliste. Dette vil medføre, at disse professionelle brugere løbende vil skulle holde sig orienteret om ændringer i den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer til SAIO-forordningen og forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen og således i den måde, som de professionelle brugere vil skulle indberette deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler på.

Det vil samtidigt gøre det muligt at indberette mindst 85 % af det samlede nationale forbrug af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget, hvis forbruget af plantebeskyttelsesmidler på de afgrøder, der er listet på bilaget til SAIO-forordningen ikke er tilstrækkeligt.

Endvidere vil indberetningerne af de statistiske oplysninger kunne bidrage til at give myndighederne de nødvendige oplysninger om de professionelle brugeres anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og derved skabe større viden om og klarhed over forbruget af midlerne i Danmark og den belastning, som plantebeskyttelsesmidlerne udgør. De indberettede oplysninger vil endvidere indgå som en del af baggrunden for myndighedernes kontrolindsats hos de professionelle brugere, hvilket er i overensstemmelse med den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026.

For så vidt angår biocidholdige produkter, er det endvidere Miljøministeriets vurdering, at kemikalielovens § 41 a ikke indeholder hjemmel til at fastsætte regler, der omfatter den indberetning af statistiske data om anvendelsen af aktivstoffer i biocidholdige produkter i henhold til biocidforordningen, som det forventes, at Kommissionen vil udvide anvendelsesområdet for SAIO-forordningen med, jf. SAIO-forordningens præambelbetragtning nr. 23. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. ovenfor.

Det er på den baggrund Miljøministeriets vurdering, at der tillige er behov for at tilvejebringe hjemmel hertil.

2.3.4.2. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

Der er ingen indberetningspligt i forhold til forbruget af biocidholdige produkter med antikoagulanter samt cholecalciferol (vitamin D), hvis de anvendes til bekæmpelse af mus. Der er pr. april 2024 efter biocidforordningen godkendt midler med fire antikoagulanter samt cholecalciferol (Vitamin D) i Danmark til kemisk bekæmpelse af rotter og mus. Idet der er tale om de samme problematiske midler, uanset om de anvendes mod rotter eller mus, er det Miljøministeriets vurdering, at der er behov for et overblik over deres anvendelse til mus, der svarer til det overblik der er over midlernes anvendelse til rotter i medfør af indberetningspligten i rottebekendtgørelsen. Det er Miljøministeriets vurdering, at dette overblik bedst tilvejebringes ved at etablere et krav om indberetning af anvendelsen af midlerne, også når de anvendes til bekæmpelse af mus.

De indberettede oplysninger om brug af biocidholdige produkter til bekæmpelse af mus vil skulle sikre, at myndighederne får de nødvendige oplysninger om erhvervsmæssige brugeres fulde anvendelse af midler med antikoagulanter og cholecalciferol og derved bedre ville kunne danne et overblik over forbruget af disse biocidholdige produkter i Danmark. De indberettede oplysninger vil bl.a. kunne blive brugt til at sikre bedre kontrol i forhold til korrekt og derved lovlig anvendelse af midlerne. En kontrol af anvendelsen af midlerne til bekæmpelse af mus vil kunne mindske forkert brug af de problematiske midler. Forkert brug af de problematiske midler vil f.eks. være, hvis midlerne udlægges permanent eller på anden vis i strid med den anvendelse, der fremgår af midlets godkendelse, og vil kunne medføre en større risiko for forgiftning af rovfugle og rovpattedyr. Rester af midlerne vil kunne ende i rovdyr, såfremt de æder mus eller rotter, som har indtaget bekæmpelsesmidlet. Derfor gælder særlige skærpede regler samt nationalt fastsatte begrænsninger i forhold til besiddelse og anvendelse af disse midler.

Effektiv rottebekæmpelse er en kommunal opgave, hvorimod bekæmpelse af mus ikke er en del af den kommunale opgave. Adgangen til indberettede oplysninger om brugen af midler mod mus, vil kunne styrke kommunernes kontrol med rottebekæmpelsen, da det i dag i praksis kan være vanskeligt for kommunerne at afgøre om udlagte midler mod rotter er registreret korrekt, eller der er tale om musebekæmpelse, som der hidtil ikke har været indberetningspligt for.

Det er endvidere Miljøministeriets vurdering, at der i fremtiden kan blive behov for at fastsætte krav om indberetning af anvendelsen af andre biocidholdige produkter mod andre skadegørere end midler til bekæmpelse af rotter og mus. Der kan således opstå behov for bedre overblik over og kontrol med anvendelsen af bestemte typer af biocidholdige produkter som følge af et udtrykt politisk ønske, et udtrykt ønske fra erhvervet, af hensyn til bedre kontrol med udlægning af miljø- og sundhedsskadelige kemikalier eller som følge af en kommende EU-retlig forpligtelse. Andre biocidholdige produkter kan f.eks. være midler til bekæmpelse af insekter eller andre skadegørere.

Det er Miljøministeriets vurdering, at miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 9, ikke indeholder hjemmel til at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om indberetningspligt for så vidt angår anvendelse af biocidholdige produkter til bekæmpelse af mus eller anvendelse af andre typer biocidholdige produkter mod andre skadevoldere, hvor sigtet ikke er at belyse en virksomheds råvarehusholdning, spild og ressourceanvendelse for at gennemføre en renere teknologi-strategi, men hvis der f.eks. er et ønske om bedre overblik og kontrol over anvendelsen af biocidholdige produkter mod mus samt anvendelsen af andre bestemte typer af biocidholdige produkter mod bestemte skadevoldere som følge af et udtrykt politisk ønske, et udtrykt ønske fra erhvervet, af hensyn til bedre kontrol med udlægning af miljø- og sundhedsskadelige kemikalier eller som følge af en kommende EU-retlig forpligtelse.

Det er på denne baggrund Miljøministeriets vurdering, at der er behov for at tilvejebringe hjemmel hertil.

Det er Miljøministeriets vurdering, at en sådan hjemmel bedst placeres i kemikalieloven. Kemikalieloven regulerer fremstilling, opbevaring, anvendelse og bortskaffelse af stoffer og blandinger, jf. kemikalielovens § 1, stk. 1, ligesom bekæmpelsesmidler nationalt er reguleret i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, som supplerer EU-forordningerne plantebeskyttelsesmiddelforordningen og biocidforordningen.

2.3.5. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kemikalielovens § 41 a ændres, således at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere af bekæmpelsesmidler skal indberette oplysninger om brugen heraf og ikke

kun om brugen af plantebeskyttelsesmidler, som følger af gældende ret, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Den foreslåede ændring af bemyndigelsen i § 41 a vil medføre, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger om både anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og anvendelsen af biocidholdige produkter.

Ved bekæmpelsesmidler forstås plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter. Ved plantebeskyttelsesmidler forstås midler, som er omfattet af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, jf. kemikalielovens § 33, nr. 1. Ved biocidholdige produkter forstås midler, som er omfattet af biocidforordningen og biocidholdige produkter, som er omfattet af reglerne udstedt i medfør af § 35, jf. kemikalielovens § 33, nr. 2 og 3.

Erhvervsmæssige brugere skal forstås som professionelle brugere af plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter, det vil sige enhver person, der anvender bekæmpelsesmidler i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter. For så vidt angår erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler er der blandt andet tale om sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer. For så vidt angår erhvervsmæssige brugere af biocidholdige produkter kan der blandt andet være tale om ansatte, arbejdsgivere og selvstændige inden for f.eks. skadedyrsbekæmpelsesbranchen, herunder kommunale medarbejdere ansat til bekæmpelse af skadedyr samt anvendelse inden for landbrugssektoren. Definitionerne er en videreførelse af gældende ret.

I det følgende redegøres nærmere for virkningerne af den foreslåede ændring af § 41 a i kemikalieloven.

2.3.5.1. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

Den foreslåede ændring af § 41 a indebærer bl.a., at den indberetning, der skal ske til Miljøstyrelsen af professionelle brugeres anvendelse af plantebeskyttelsesmidler fremover vil skulle indeholde oplysninger om det samlede forbrug for hvert anvendt plantebeskyttelsesmiddel opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer og med angivelse af økologisk status for det enkelte areal.

I forhold til markniveau skal en mark forstås i overensstemmelse med definitionen af en mark i landbrugsstøttere reglerne, som varetages af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. En mark er et areal, der er indtegnet i et digitalt markkort, IMK (Internet Markkort), og marken er identificeret med et unikt mark-id/mark-nummer. Marken kan identificeres inden for en markblok, som danner de ydre rammer for det areal, hvor en jordbruger kan indtegne sine marker og kan ansøge om støtte. En markblok kan bestå af flere marker.

For så vidt angår landbrugsafgrøder, skal en mark være på minimum 0,01 ha for at være støtteberettiget, og marken skal udgøre en del af mindst 0,3 ha sammenhængende areal inden for en markblok i det digitale markkort (IMK). Der skal ligeledes være en landbrugsaktivitet på marken, og den skal være i landbrugsmæssig stand, hvilket vil sige, at marken skal være dyrkbar. Begrænsningen i arealstørrelsen for landbrugsstøtten gælder ikke for væksthuse (drivhuse), hvor der dyrkes direkte i jorden. Øvrige arealer, hvor der dyrkes gartneriafgrøder og planteskolekulturer direkte i jordbunden, er støtteberettigede uanset, om der dyrkes på friland, under glas eller anden form for overdækning.

Ved lignende identificerbart areal forstås et areal, hvor der dyrkes afgrøder, hvis lokation ikke er defineret i landbrugsstøttere reglerne. Det vil medføre, at jordbrugeren selv vil skulle angive et unikt lokaliserings-id for arealet, så det kan identificeres. Dette gælder særligt for væksthuse. Her betragtes hvert væksthuse som en afgrænset enhed, og jordbrugeren vil selv skulle angive et unikt lokaliserings-id for væksthuset ved angivelse af f.eks. et væksthuse-id/væksthusenummer for det enkelte væksthuse. Det samme vil gøre sig gældende for et areal, hvor der f.eks. på planteskoler dyrkes på mindre inddelte arealer, og hvor jordbrugeren ligeledes vil skulle angive et unikt lokaliserings-id for arealet, da et sådant areal heller ikke kan betragtes som en mark.

Ved udmøntningen af § 41 a, som foreslået ændret, forventes de nationale bagatelgrænser fastholdt for, hvilke professionelle brugere, som har pligt til at indberette forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer, da det er Miljøministeriets vurdering, at dette vil være i overensstemmelse med kravene i SAIO-forordningen. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. Indberetningspligten vil således fortsat skulle gælde for jordbrugsvirksomheder, hvor der dyrkes landbrugsafgrøder på et samlet areal på 10 ha eller derover, eller for

gartnerier med en årlig momspligtig omsætning for det senest afsluttede regnskabsår på 50.000 kr. eller derover.

Den ændrede bemyndigelse vil blive udmøntet i en ny sprøjtejournalbekendtgørelse, hvor det forventes, at der vil ske en overimplementering for alle markafgrøder i forhold til den fælles EU-afgrødeliste, som medlemsstaterne ellers vil skulle indberette statistiske data for med virkning fra 2028 og ligeledes i overgangsperioden 2025-2027, jf. SAIO-forordningens artikel 4, stk. 5, litra b, artikel 14, stk. 1, litra b, og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold.

Denne overimplementering for markafgrøder vil indebære, at professionelle brugere som anvender plantebeskyttelsesmidler på markafgrøder fremover vil skulle indberette deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler ensartet, dvs. opgjort på markniveau uafhængigt af, hvilke markafgrøder der aktuelt er på den fælles EU-afgrødeliste i forhold til Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, eller som evt. fremover vil blive tilføjet på den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen. For nærmere om Miljøministeriets overvejelser herom henvises til pkt. 2.3.4.1.

Den foreslåede ændrede bemyndigelse forventes endvidere udnyttet til, at de professionelle brugere, som fremover vil skulle indberette oplysninger til Miljøstyrelsen om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer, fremover vil skulle indberette oplysninger om hele markens areal eller hele det lignende identificerbare areal (f.eks. hele væksthushusets areal) og tillige oplysninger om den del af arealet, hvor afgrøderne er blevet behandlet med plantebeskyttelsesmidler. Disse oplysninger er nødvendige for at sikre, at der ikke sker dobbelttælling af de behandlede arealer, som vil skulle indgå i de statistiske data, som Miljøministeriet vil skulle indberette til Kommissionen i overensstemmelse med SAIO-forordningen og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1.

Dette indberetningskrav forventes at ville gælde for alle professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på markafgrøder. Kravet forventes ligeledes at ville gælde for de professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, som er oplistet på den fælles

EU-afgrødeliste, jf. artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold i Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. Det vil medføre, at indberetningskravet aktuelt forventes at ville gælde for de professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på tomater og jordbær i væksthuse, da disse afgrøder fremgår af den fælles EU-afgrødeliste i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. Endvidere forventes kravet at ville omfatte de professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, der fremover vil blive tilføjet den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen.

Endvidere forventes det, at der i forbindelse med udarbejdelsen af sprøjtejournalbekendtgørelsen, som ligeledes vil gøre det muligt for Miljøministeriet at administrere reglerne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2023/564 af 10. marts 2023 om indholdet og formatet af registre over plantebeskyttelsesmidler ført af professionelle brugere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2009 (herefter benævnt Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67), vil blive fastsat et supplerende nationalt krav om, at de professionelle brugere, som vil blive omfattet af ovennævnte indberetningskrav, også fremover vil skulle føre oplysninger om hele markens areal eller hele det lignende identificerbare areal i deres elektroniske register (sprøjtejournal). Kompetencen til at fastsætte en sådan regel nationalt følger af artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67.

Det vil medføre, at de professionelle brugere, som vil blive omfattet af det supplerende krav, således vil skulle indberette og føre de samme oplysninger i et elektronisk register, hvad angår oplysninger om hele markens areal eller hele det lignende identificerbare areal.

Der vil i øvrigt være et sammenfald i de oplysninger, som de professionelle brugere fremover vil skulle indberette til Miljøstyrelsen, og de oplysninger som de professionelle brugere vil skulle føre i et elektronisk register i overensstemmelse med de oplysninger, som omhandles i artikel 67, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (herefter nævnt

plantebeskyttelsesmiddelforordningen) og de nærmere krav, der følger af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67.

De oplysninger, som de professionelle brugere fremover vil skulle indberette digitalt til Miljøstyrelsen omfatter f.eks. oplysninger om CVR-nr. for den jordbrugsvirksomhed, hvorpå den professionelle bruger har anvendt plantebeskyttelsesmidler, navn og registreringsnummer for hvert anvendt plantebeskyttelsesmiddel, arealets mark-id/marknummer eller lignende identificerbart areal, behandlet afgrøde, størrelsen af hele marken/det lignende identificerbare areal, størrelsen af det behandlede areal og oplysninger til at opgøre mængden af anvendt plantebeskyttelsesmiddel. De nærmere oplysninger vil blive fastsat i bekendtgørelsesform.

Udmøntningen af § 41 a, som foreslås ændret, vil blive udstedt i sprøjtejournalbekendtgørelsen, som forventes at træde i kraft den 1. august 2025, da denne dato vil følge jordbrugets planperiode og derved vækstsæson.

En ikrafttrædelsesdato den 1. august 2025 vil ligeledes indebære, at reglerne i sprøjtejournalbekendtgørelsen, som vil gøre det muligt for Miljøministeriet at administrere reglerne i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67, vil udgøre en tidsmæssig overimplementering, da reglerne i denne forordning først finder anvendelse den 1. januar 2026, jf. artikel 5 i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67. Begrundelsen er, at det vil være lettere for erhvervet at indrette sig efter de nye krav i forhold til føring af et elektronisk register med oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler, som følger af Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67, såfremt bekendtgørelsens ikrafttrædelse er i overensstemmelse med erhvervets planperiode og vækstsæson frem for den 1. januar 2026, som vil være midt i en planperiode og vækstsæson.

Ved udmøntningen af den ændrede bemyndigelse forventes der ligeledes fastsat regler om, at nogle professionelle brugere, som er over bagatelgrænserne for indberetning, fortsat skal indberette oplysninger om CVR-nr. og oplysninger om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på kultur- og afgrødeniveau. Det gælder f.eks. for skov, planteskoler og væksthuse, hvor der dyrkes afgrøder, der ikke er oplistet på den fælles EU-afgrødeliste, der følger af artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold i Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, eller som måtte blive tilføjet på den

fælles EU-afgrødeliste ved senere ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen. For nærmere om Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO henvises til pkt. 2.3.2.1.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at miljøministeren også fremover vil kunne anvende bemyndigelsen i § 41 a til at fastsætte regler om indberetning af brugen af plantebeskyttelsesmidler for virksomheder uden for jordbruget, herunder for eksempel krav om indberetning af forbruget af plantebeskyttelsesmidler på golfbaner, jf. golfbekendtgørelsens bestemmelser.

Endvidere vil miljøministeren også fremover kunne udmønte bemyndigelsen i § 41 a som foreslået ændret til at fastsætte nærmere frister for efterlevelse af indberetningspligten og rammer for perioden, som der skal foretages indberetning i forhold til.

Jordbrugernes indberetninger vil i overensstemmelse med den nuværende ordning også fremover skulle foretages årligt digitalt ved brug af sprøjtejournalindberetningssystemet, SJI, som Miljøstyrelsen er ansvarlig for.

Bemyndigelsen i § 41 a i kemikalieloven som foreslået ændret med dette lovforslag skal sikre, at Miljøministeriet får de oplysninger fra de professionelle brugere af plantebeskyttelsesmidler, der er nødvendige for, at Miljøministeriet kan opfylde de EU-retlige forpligtelser, som følger af SAIO-forordningen og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO-forordningen. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1.

Endvidere vil indberetningerne af de statistiske oplysninger kunne bidrage til at give myndighederne de nødvendige oplysninger om de professionelle brugeres anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og derved skabe større viden om og klarhed over forbruget af midlerne i Danmark og den belastning, som plantebeskyttelsesmidlerne udgør. De indberettede oplysninger vil endvidere indgå som en del af baggrunden for myndighedernes kontrolindsats hos de professionelle brugere, hvilket er i overensstemmelse med den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026.

For så vidt angår biocidholdige produkter vil den foreslåede ændrede bemyndigelse endvidere medføre, at der skabes den fornødne hjemmel i

kemikalielovens § 41 a til implementering af kommende ændringer af SAIO-forordningen samt dertilhørende forordninger om implementerende retsakter, hvad angår statistik over brug af biocidholdige produkter ifm. landbrugsaktiviteter.

Endvidere vil den foreslået ændret bemyndigelse kunne udnyttes til, at miljøministeren vil kunne fastsætte nationale krav om indberetning af statistiske oplysninger om brugen af biocidholdige produkter, som ikke følger af EU-retlige forpligtelser.

2.3.5.2. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

For så vidt angår biocidholdige produkter vil den foreslåede ændring af § 41 a indebære, at miljøministeren fremover med hjemmel i § 41 a vil kunne fastsætte regler om, at erhvervsmæssigere brugere af biocidholdige produkter skal indberette oplysninger om brugen af disse produkter.

§ 41 a vil således kunne anvendes som hjemmel til at fastsætte alle regler om indberetning af anvendelsen af biocidholdige produkter, hvor formålet med indberetningskravet er at sikre bedre overblik eller kontrol med anvendelsen af midlerne.

Den udvidede bemyndigelse i § 41 a forventes aktuelt udnyttet til at fastsætte krav om indberetning af oplysninger om erhvervsmæssig anvendelse af biocidholdige produkter til bekæmpelse af mus i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen varetager efter gældende ret tilsynet med overholdelse af bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, jf. dennes § 64, og Miljøstyrelsen vil således skulle varetage tilsynet med overholdelsen af forpligtelsen til at indberette oplysninger om forbrug af biocidholdige produkter til bekæmpelse af mus.

Det forventes, at der vil være tale om de samme professionelle brugere, der indberetter forbruget af biocidholdige produkter til bekæmpelse af rotter, som vil skulle indberette forbruget af midler til bekæmpelse af mus. Det er derfor hensigten, at indberetningspligten tidsmæssig skal følge det, der allerede gælder i rottebekendtgørelsen, for på den måde at lette byrden for erhvervet og dermed også sikre rettidig indberetning. Registrering og indberetning af oplysninger efter rottebekendtgørelsen skal ske løbende i medfør af § 31, stk. 2, i rottebekendtgørelsen, for så vidt angår

erhvervsmæssige brugere. Det forventes, at krav om det samme vil blive fastsat for registrering og indberetning af oplysninger om kemisk bekæmpelse af mus.

Anvendelse af midlerne til rottebekæmpelse bliver indberettet i den fællesoffentlige rottedatabase. Det er forventningen, at anvendelsen af de samme midler mod mus også skal indberettes i denne rottedatabase.

Det bemærkes, at miljøbeskyttelsesloven § 7, stk. 1, nr. 9, og § 17, stk. 3, fortsat vil blive anvendt som hjemmel til at fastsætte krav i rottebekendtgørelsen om indberetning af anvendelse af bekæmpelsesmidler mod rotter, idet formålet med dette indberetningskrav er knyttet til den generelle pligt til effektiv rottebekæmpelse efter miljøbeskyttelsesloven og ikke med det formål at sikre et bedre overblik over anvendelsen af midlerne eller kontrol heraf, som er formålet med den foreslåede ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i § 41 a.

Kommunalbestyrelsen vil også fremover fortsat skulle føre tilsyn med, at bekæmpelse af rotter foregår effektivt, herunder pligten til løbende at indberette oplysninger i forbindelse med bekæmpelse af rotter. Det vil ikke være kommunalbestyrelsens opgave at kontrollere indberetningen af brug af midler til musebekæmpelse, men en opgave for Miljøstyrelsens som beskrevet ovenfor. Det forventes imidlertid, at det vil kunne lette kommunalbestyrelsens opgave med tilsyn over forbruget af rottemidler, at kommunalbestyrelsen kan holde dette forbrug op mod brugen af midlerne til bekæmpelse af mus.

Den foreslåede udvidede bemyndigelse i § 41 a vil endvidere potentielt kunne udnyttes til at fastsætte krav om indberetning af oplysninger om erhvervsmæssig anvendelse af andre biocidholdige produkter, hvis der viser sig behov herfor. Det kan f.eks. være andre typer af biocidholdige produkter, der ønskes bedre overblik over eller kontrol med anvendelsen af, på grund af deres indhold af miljø- og sundhedsskadelige stoffer, eksponering til miljøet eller mennesker, såsom gasningsmidler og midler til bekæmpelse af andre skadegørere såsom insekter.

Eventuelle fremtidige krav om indberetning af oplysninger om anvendelse af andre biocidholdige produkter forventes ligeledes fastsat i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

3.1. Fluorholdige drivhusgasser

Behandling af personoplysninger er reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Ved ansøgning og udstedelse af autorisationer, jf. pkt. 2.1.1. samt førelse af elektroniske fortegnelser, jf. pkt. 2.1.3. behandles flere personoplysninger, så som navn, adresse, ansættelsesforhold og uddannelse. Krav om udveksling af disse oplysninger er således fastsat i F-gasforordningen samt forordninger vedtaget med hjemmel heri. Lovforslagets del vedrørende fluorholdige drivhusgasser fastsætter ikke nye bemyndigelser til, at miljøministeren kan fastsætte regler om behandling af personoplysninger.

3.2. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

Behandling af personoplysninger er reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det forventes, at erhvervsmæssigere brugere af bekæmpelsesmidler anvendt til bekæmpelse af mus skal indberette og registrere oplysninger herom til den fællesoffentlige rottedatabase, jf. pkt. 2.3.5.2. Personoplysninger i form af navn og adresse vil i den forbindelse blive indberettet i den nævnte database. Behandlingen af personoplysningerne er nødvendig af hensyn til kontrol med anvendelsen af de omhandlende bekæmpelsesmidler.

Det forudsættes generelt, at de kompetente myndigheder iagttager reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de databeskyttelsesretlige principper i forordningens artikel 5 og reglerne om oplysningspligt over for den registrerede i artikel 13 og 14.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Fluorholdige drivhusgasser

Forslaget om at omlægge til gebyrfinansiering af autorisations- og evalueringsordningen vurderes samlet set ikke at medføre øgede udgifter for offentlige myndigheder. Miljøstyrelsen har ydet et tilskud til KMOs drift af autorisations og evalueringsordningen på 500.000 kr. i 2024. Det er Miljøstyrelsens forventning, at et tilskud i 2025 kan blive nødvendigt, da gebyrordningen først forventet på plads i andet halvår 2025. Det forventes,

at dette tilskud udgør 250.000 kr., men dette afhænger af en konkret vurdering af behovet for kapital, for at holde ordningen kørende.

4.1.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en produktfamilie af biocidholdige produkter

Forslaget om ændring af afgiften for biocidholdige produkter i en produktfamilie forventes at give et øget årligt provenu til Miljøstyrelsen på 0,06 mio. kr. i 2025. Provenuet skønnes at stige mod 0,32 mio. kr. årligt i 2033, hvor alle biocidholdige produkter forventes at skulle være godkendt for at kunne markedsføres.

4.1.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

Ved implementering af SAIO-forordningen om Danmarks forpligtelse til at indberette statistiske data om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler for landbrugsaktiviteter til Kommissionen, vil udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen medføre statsfinansielle konsekvenser, som skyldes nødvendige ændringer i Miljøstyrelsens IT-løsninger. Etableringsomkostningerne vil være 0,4 mio. kr. samt 0,1 mio. kr. til lønsum i 2024. Samlede initialomkostninger vil være 0,5 mio. kr. i 2024. De årlige omkostninger vil være 0,1 mio. kr. årligt til drift og lønsum efter 2024. De statsfinansielle omkostninger håndteres inden for Miljøministeriets eksisterende bevilling og som del af den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategien 2022-2026.

4.1.4. Indberetning af brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

Forslaget om indberetning af visse midler mod mus og den dertilhørende udmøntning i bekendtgørelse forventes der minimale etableringsudgifter på 0,02 mio. kr. til opdatering af et IT-system. Udgiften dækkes inden for Miljøministeriets ramme. Det er Miljøministeriets vurdering, at der ikke vil være tale om ekstra omkostninger forbundet med et kommende tilsyn af indberetningspligten. Miljøstyrelsen (KI) vil føre kontrol med den konkrete indberetning af midler til bekæmpelse af mus, som del af deres generelle tilsynspligt med overholdelse af reglerne i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen.

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.2.1. Fluorholdige drivhusgasser

Forslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser. Udmøntningen af hjemlen til oprettelse af et elektronisk system til

registrering af de i F-gasforordningen krævede oplysninger vil koste ca. 0,6 mio. kr. Driften af systemet vil koste i omegnen af 0,15 mio. kr. årligt, hvis det etableres og drives af Miljøstyrelsen. Udgiften afholdes af Miljøministeriet.

4.2.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en produktfamilie af biocidholdige produkter

Forslaget vurderes at have administrative omkostninger ved implementering primært til tilpasning af it-systemer på 0,1 mio. kr. Årlig administrativ omkostning til ændring af afgiftsbeløbet i forbindelse med pris-og lønregulering vil være 0,01 mio. kr.

4.2.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

I forhold til indberetning af forbrug af plantebeskyttelsesmidler vil udmøntningen af bemyndigelsen indebære, at der fortsat er et behov for deling af data fra Landbrugsstyrelsen til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen modtager årligt markdata fra Landbrugsstyrelsen, som har til formål at lette de professionelle brugeres indberetninger af deres forbrug af plantebeskyttelsesmidler i Miljøstyrelsens digitale sprøjtejournalindberetningssystem (SJI). Datadelingen finder sted inden for eksisterende rammer.

4.2.4. Indberetning af brugen af biocidholdige produkter (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

Indberetning af brugen af musemidler forventes at kunne ske i nuværende system for rottebekæmpelse, som vil blive udbygget til også at kunne modtage oplysninger om brugen af midler til bekæmpelse af mus.

4.3. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning er blevet fulgt.

I overensstemmelse med princip 2 om digital kommunikation, bemyndiges miljøministeren til at kunne fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation samt formen på denne. I overensstemmelse med princip 6 om brug af fællesoffentlig IT-infrastruktur, lægges der op til at anvende MitId, som entydig identifikation i forbindelse med ansøgning om F-gasautorisation.

Lovforslaget medfører i overensstemmelse med princip 2 om digital kommunikation, at miljøministeren bemyndiges til at stille krav om brug af

digital kommunikation ved indberetning af oplysninger om det samlede forbrug af bekæmpelsesmidler.

I overensstemmelse med princip 6 om brug af fællesoffentlig IT-infrastruktur, er der lagt op til, at indberetningerne vil ske til Miljøstyrelsens eksisterende løsning for indberetning af forbrug af plantebeskyttelsesmidler i det digitale sprøjtejournalindberetningssystem, SJI. For så vidt angår indberetning af brugen af bekæmpelsesmidler mod mus, lægges der op til, at forbruget kan indberettes i det eksisterende digitale system til indberetning for bekæmpelse af rotter, som Miljøstyrelsen også har adgang til.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1.1. Fluorholdige drivhusgasser

Ved udmøntningen af hjemlen for gebyr vil der på grund af et øget behov for autorisationer være mindre efterlevelsedomkostninger på omkring 1-1,4 mio. kr. pr. år. frem mod 2030. Samtidig vil den merpris, som betales for kølemidlerne i dag, bortfalde.

Omlægningen til gebyrfinansiering af autorisationsordningen vurderes samlet set ikke at medføre øgede udgifter for erhvervslivet.

5.1.2 Afgift per produkt i en godkendelse af en produktfamilie af biocidholdige produkter

De samlede erhvervsøkonomiske omkostninger for danske virksomheder vurderes at være begrænset (under 0,1 mio. kr. årligt). Størstedelen af de virksomheder, som har biocidgodkendelser, er udenlandske.

Forslagets øvrige elementer medfører ikke direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Samlet set vurderes de administrative konsekvenser at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor lovforslaget ikke medfører væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5.2.1. Fluorholdige drivhusgasser

Denne del af lovforslaget vurderes ikke at have efterlevelsedomkostninger.

5.2.2. Afgift per produkt i en godkendelse af en produktfamilie af biocidholdige produkter

Denne del af lovforslaget vurderes ikke at have efterlevelsomkostninger.

5.2.3. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

Udmøntningen af bemyndigelserne til at landbruget skal indberette deres forbrug af plantebeskyttelsesmidler på markniveau eller lignende identificerbare arealer og med angivelse af økologisk status for det enkelte areal vurderes at medføre varige administrative omkostninger på 0,4 – 0,8 mio. kr. årligt fra og med 2026.

5.2.4. Indberetning af oplysninger om brugen af biocidholdige produkter med henblik på kontrol (midler til bekæmpelse af mus m.v.)

Lovforslaget om indberetning af visse midler mod mus og den dertilhørende udmøntning i bekendtgørelse vurderes at medføre minimale erhvervsøkonomiske konsekvenser for de autoriserede brugere af midler til musebekæmpelse (0,03 mio. kr. årligt).

5.3. Innovations- og iværksættertjek for erhvervsrettet regulering

Trinene for innovations- og iværksættertjekket for erhvervsrettet regulering er ikke relevant i forhold til de foreslåede ændringer i lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Miljøministeriet vurderer, at lovforslaget ikke indebærer administrative konsekvenser for borgerne. Det vurderes, at den regulering, der forventes fastsat ved bekendtgørelser i medfør af de foreslåede bemyndigelser i lovforslaget, ikke indebærer administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Miljøministeriet vurderer, at lovforslaget ikke i sig selv vil have klimamæssige konsekvenser. Det vurderes, at udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser i lovforslaget, vil have en lille positiv klimamæssig konsekvens, idet oprettelsen af et system med elektroniske fortegnelser vil øge opmærksomheden på lækage af kølemidler. Det vurderes, at den øvrige regulering, der forventes fastsat ved bekendtgørelser, ikke medfører klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Miljøministeriet vurderer, at lovforslaget ikke i sig selv vil bidrage til miljø- og naturmæssige konsekvenser. Det vurderes, at den indberetningspligt for brug af særligt problematiske musemidler, der forventes fastsat ved

bekendtgørelse i medfør af lovforslaget, vil bidrage til at nedbringe antallet af tilfælde af forkert brug af midlerne, hvilket vil mindske sekundær forgiftning i små rovpattedyr og rovfugle med de omfattede midler.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

9.1. Fluorholdige drivhusgasser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014, EUT L, 2024/573, 20.2.2024, (herefter benævnt F-gasforordningen) har hjemmel i Lissabontraktatens artikel 192, stk. 1, om procedure for vedtagelse af retsakter m.v. på miljøområdet.

Det fremgår af Lissabontraktatens artikel 193, at beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 192, ikke er til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med traktaterne. De meddeles Kommissionen.

Der er således ikke noget i EU-retten, der er til hinder for, at Danmark fastsætter regler om gebyrer eller digital kommunikation på F-gasområdet.

9.2. Indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte krav om indberetning af oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler medvirker bl.a. til opfyldelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser, jf. SAIO-forordningen og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. Heri er det bl.a. fastsat, at medlemsstaterne skal fremsende statistiske data om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler for landbrugsaktiviteter.

Endvidere vil den foreslåede bemyndigelse samtidig skabe den fornødne hjemmel i kemikalielovens § 41 a til implementering af kommende ændringer af SAIO-forordningen samt dertilhørende forordninger og implementerende retsakter, hvad angår biocidholdige produkter ved landbrugsaktiviteter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 14. juni 2024 til den 12. august 2024 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advansor, AGRAMKOW Fluid Systems A/S, Ahlsell, Akzo Nobel, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Alttox A/S, Apotekernes A.m.b.a., ARBEJDSMILJØEksperten, ARI – Affalds- og Ressourceindustrien, Arla Foods, Asfaltindustrien, Assens Kommune, Astma-Allergi Danmark, Autobranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening , Azelis A/S, Ballerup Kommune, Batteriforeningen, BAU Jord til Bord, Benzinforhandlernes Fælles Repræsentation, Bilbranchen, Billund Kommune, Biologforbundet, Bornholms Regionskommune, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Industriel Teknik, Værktøj og Automation, Brancheforeningen for kommunal Skadedyrsbekæmpelse, c/o Mortalin, Brancheforeningen for skadedyrsfirmaer, BrancheFælleskabet for Arbejds miljø, Brenntag Nordic, Bryggeriforeningen, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Bureau Veritas HSE Denmark, Byggesocietetet, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Carlsberg Danmark, Carrier Refrigeration Denmark A/S, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Christian Hansen Holding A/S, CO-Industri, Coloplast A/S, Combineering, COOP Danmark A/S, COWI A/S, Cyklistforbundet, Dagrofa, DAKOFA, DAKOFO, DANAK, Danfoss, Danish Seafood Association, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Cykle Union, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Gartneri, Dansk Golf Union, Dansk Journalistforbund, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Køl & Varme, Dansk Køle- & Varmepumpeforening, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Mode & Textil, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Retursystem, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Skytte Union, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Sundhed og Velfærd, Dansk Vandrelaug, Dansk Vask-, Kosmetik- og Husholdningsindustri, Danske Havne, Danske Isoleringsfirmaers Branche forening, Danske Juletræer,

Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Service, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Tegl, Danske Tursejlere, Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA, Datalogisk, Datatilsynet, DBI - Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, De Økonomiske Råd, DELTA, Den Danske Dyrlegeforening, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, DHI, DI, Dragør Kommune, Drivkraft Danmark, DTL - Danske Vognmænd, DTU, DTU Aqua, Dyrenes Beskyttelse, Egedal Kommune, Energinet.dk, EnviNa - Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige, Esbjerg Kommune, Eurolab Danmark, Faerch A/S, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, FDM, Ferskvandsfiskeriforeningen, FF Skagen, Finans Danmark, FLAK Kompressor, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af Byplanlæggere, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Speciallæger, Foreningen Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Dansk Internethandel Foreningen Muslingeerhvervet, Fortum, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Fremstillingsindustrien, Frie Danske Lastbilvognmænd, FSR – danske revisorer, Furesø Kommune, Faaborg -Midtfyn Kommune, Genanvend Biomasse, Gentofte Kommune, Genvindingsindustrien, GEUS – De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland, Giftlinjen, Bispebjerg Hospital, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Grafisk Arbejdsgiverforening, Gram Commercial, Green Network, Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Grænseregion Syd, Grøn Hverdag, GTS - Godkendt Teknologisk Service, Guldborgsund Kommune, H. Jessen Jürgensen A/S, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Haveselskabet, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Hempel A/S, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, HK-Kommunal Miljøudvalg, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horesta, Horsens Kommune, HortiAdvice, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Højmarklaboratoriet A/S, Højvang Laboratorier A/S, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ingrediensforum, International Transport Danmark, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Johnson Controls Denmark ApS, Jordbrugets Bedriftssundhedstjeneste, Kalk- & Teglværksforeningen af 1893, Kalundborg Kommune, Kemi & Life

Science, Kerteminde Kommune, KL, KMO Kølebranchens Miljøordning, Knudsen Køling A/S, Kolding Kommune, Kosmetik- og hygiejnebranchen, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Københavns Kommune, Københavns Universitet, Institut for Plante- og Miljøvidenskab, Københavns Universitet, Nationalt Center for Skov, Landskab og Planlægning, Køge Kommune, Kølegruppen, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Dansk Fåreavl, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsorganisationen i Danmark, Langeland Kommune, Legebranchen - LEG, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lif, Linde, Lloyd's Register Consulting – Energy A/S, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Lægeforeningen, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Marine Ingredients Denmark, Matas A/S, Mejeriforeningen, Middelfart Kommune, Mineraluldindustriens Brancheråd, MLDK Mærkevareleverandørerne, Morsø Kommune, Mærsk Olie og Gas A/S, Natur og Ungdom, NCC, Niras, NOAH, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nordisk konservatorforbund, Nordsøenheden, Novo Nordisk, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Parcelhusejernes Landsorganisation, Plastindustrien, Procesindustrien, Provice Aps, Rambøll Danmark, Randers Kommune, Realkreditforeningen, Rebild Kommune, Rederiforeningen af 2010 og Danmarks Rederiforening, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Roskilde Universitet, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Rådet for Grøn Omstilling, Rådet for Større Bade- og Vandsikkerhed, Salling Group, Samsø Kommune, Schreiber Consult, Sea Health & Welfare, SEGES, SGS Analytics, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Skovdyrkerne, Slagelse Kommune, SLD, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Spildevandsteknisk Forening, Stevn Kommune, Struer Kommune, Sundhed Danmark, Super Køl A/S, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Søfartens Ledere, Sønderborg Kommune, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Thisted Kommune, Træ- og Møbelindustrien, Træinfo, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Unicoool, Uniscrap, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Varmepumpefabrikantforeningen, Vejen Kommune, Vejle Kommune, VELTEK, Vestfrost Solutions, Vesthimmerlands Kommune, Vibocold, Viborg Kommune, Videntcenter for Allergi, Videntcenter for Klimavenlige Kølemidler, VKST, Vordingborg Kommune, Værktøjsindustrien i Danmark, WEAR, WSP, WWF Verdensnaturfonden, Ærø Kommune,

Økologisk Landsforening, Ørsted, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune, Aalborg Universitet, Aarhus Kommune, Aarhus Universitet, Aarhus Universitet, DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, Aarhus Universitet, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet, Institut for Agroøkologi, Aarhus Universitet, Institut for Miljøvidenskab.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ændring af produktafgiften for biocidproduktfamilier forventes at modsvare øgede omkostninger som følge af tilgængeliggørelsen på markedet af biocidproduktfamilier.	Omlægning af autorisationsordningen til gebyrfinansiering vil medføre engangsudgifter til overgangsfinansiering på 0,5 mio. kr. Udgiften dækkes inden for Miljøministeriets rammer. Samlede initialomkostninger vil være 0,5 mio. kr. i 2024. Dernæst vil der være årlige omkostninger på 0,1 mio. kr. Udgiften dækkes inden for Miljøministeriets rammer. Krav om indberetningspligt for anvendelse af midler mod mus vil medføre minimale etableringsudgifter til opdatering af IT-system (0,02 mio. kr.). Udgiften dækkes inden for Miljøministeriets rammer.

UDKAST

		Ændring af produktafgiften vil medføre udgifter til tilpasning af IT-system (0,1 mio. kr. i 2025, herefter 0,01 mio. kr. årligt).
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Udmøntningen af hjemlen til oprettelse af et elektronisk system til registrering af de i F-gasforordningen oplysninger vil koste ca. 0,6 mio. kr. Driften af systemet vil medføre udgifter i omegnen af 0,15 mio. kr. årligt. Udgiften dækkes inden for Miljøministeriets rammer.</p> <p>Implementering af SAIO-forordningen samt krav om indberetning af anvendelsen af midler mod mus vil medføre behov for ændringer i eksisterende IT-løsninger. Udgifterne til dette fremgår ovenfor.</p> <p>Ændring af produktafgiften vil medføre behov for ændringer i eksisterende IT-løsninger. Udgifterne til dette fremgår ovenfor.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	<p>Forslaget har begrænsede direkte økonomiske omkostninger (under 0,1 mio. kr. årligt) for danske virksomheder som følge af ændringen af produktafgiften for biocidproduktfamilier.</p> <p>Omlægningen til gebyrfinansiering af</p>

UDKAST

		<p>autorisationsordningen vurderes samlet set ikke at medføre øgede udgifter for erhvervslivet. Der vil være mindre efterlevelsomkostninger på omkring 1-1,4 mio. kr. pr. år. frem mod 2030, men samtidig vil den merpris, som betales for kølemidlerne i dag, bortfalde.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	<p>Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	<p>Lille positiv klimamæssig konsekvens, idet oprettelsen af et system med elektroniske logbøger vil øge opmærksomheden på lækage af kølemidler.</p>	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	<p>Udmøntningen af lovforslaget for så vidt angår indberetning af midler til bekæmpelse af mus forventes at indebære mindre miljømæssige forbedringer i form af mindre sekundær forgiftning af mindre rovpattedyr og rovfugle med de omfattede midler.</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>(Beskriv forholdet til EU-retten/anfør »Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.«)</p> <p>F-gasforordningen har hjemmel i Lissabontraktatens artikel 192, stk. 1, om procedure for vedtagelse af retsakter m.v. på miljøområdet. Det fremgår af Lissabontraktatens artikel 193, at beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i henhold til</p>	

UDKAST

	<p>artikel 192, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Der er således ikke noget i EU-retten, der er til hinder for, at Danmark fastsætter regler om kriterier for udpegning af private juridiske personer, gebyrer eller digital kommunikation.</p> <p>Der foreslås en bemyndigelse til at fastsætte krav om indberetning af statistiske oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler, der medvirker til at opfyldelsen af Danmarks EU-retlige forpligtelser, jf. SAIO-forordningen og Kommissionens gennemførelsesforordningen om SAIO. Endvidere vil den foreslåede bemyndigelse samtidig skabe den fornødne hjemmel i kemikalielovens § 41 a til implementering af kommende ændringer af SAIO-forordningen samt dertilhørende forordninger og implementerende retsakter, hvad angår biocidholdige produkter ved landbrugsaktiviteter.</p>
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)</p>	<p>Ja</p> <p>Nej X</p>

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten til titlen for lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 2023 angiver, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, som ændret senest ved Europa-Kommissionens direktiv 2019/782/EU af 15. maj 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF for så vidt angår fastsættelse af harmoniserede risikoindikatorer, EU-Tidende 2019, nr. L 127, side 4.

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel affattes således: Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-tidende 2009, nr. L 309, side 71, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EØS-relevant tekst), L 198 af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. 198, side 241.

Med den foreslåede ændring ajourføres fodnoten, således at den seneste ændring til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 medtages i fodnoten, da fodnoten ved en fejl ikke blev ændret ved den seneste ændring af kemikalieloven, jf. fodnote 2 i lovbekendtgørelsen.

Til nr. 2

Det fremgår af	F-gasforordningen,	Kommissionens
gennemførelsesforordning	nr. 2015/2066,	Kommissionens

gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 og Kommissionens forordning nr. 307/2008, at fysiske og juridiske personer, som udfører aktiviteter efter F-gasforordningen skal have en autorisation eller i visse tilfælde et uddannelsesbevis. For en nærmere beskrivelse af forordningerne henvises til pkt. 2.1.1.1. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Kemikalieloven indeholder ikke hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om opkrævning og betaling af gebyrer for udførelsen af aktiviteter i medfør af F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067, Kommissionens forordning nr. 307/2008 eller kommende forordninger udstedt i medfør af F-gasforordningen, herunder aktiviteter udført af Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordningerne.

Det forslås, at der efter kapitel 6 indsættes et nyt kapitel 6 a, med kapiteloverskriften ”Fluorholdige drivhusgasser”.

Overskriften angår den nedenfor foreslåede bestemmelse i § 32 d.

Det følger af den foreslåede § 32 d, stk. 1, i kemikalieloven, at miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer til hel eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen eller lignende ordninger, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer samt EU-forordninger, som er vedtaget med hjemmel heri, herunder aktiviteter udført af Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordningerne.

Den foreslåede bemyndigelse i § 32 d, stk. 1, vil aktuelt blive udmøntet ved, at miljøministeren fastsætter regler i en bekendtgørelse om gebyr for udstedelse af autorisationer og uddannelsesbeviser, jf. Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 og Kommissionens forordning nr. 307/2008, gebyrets størrelse, samt at betaling af gebyret skal ske til det udpegede uddannelses- autorisations- og evalueringsorgan. For nærmere om krav om autorisation og uddannelsesbeviser, jf. F-gasforordningen,

Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 eller Kommissionens forordning nr. 307/2008, henvises til pkt. 2.1.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det forventes, at gebyret vil skulle dække omkostninger til udstedelse af autorisationer, for eksempel omkostninger til oprettelse og vedligeholdelse af IT-systemer, lønomkostninger, husleje, kontrol af relevante uddannelsessteder mv. Omkostninger til aktiviteter, som ikke fremgår direkte af F-gasforordningen og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf, vil ikke være omfattet af gebyret. Hvis uddannelsesorganet, autorisationsorganet og evalueringsorganet er samme offentlige myndighed eller private aktør, kan omkostninger forbundet med evalueringsorganets opgaver efter forordningerne indregnes i gebyret for udstedelse af autorisationer, f.eks. omkostninger forbundet med at sikre, at det nødvendige udstyr, redskaber og materialer er til rådighed til praktiske prøver.

Gebyrerne rettes mod de juridiske og fysiske personer, som arbejder med fluorholdige drivhusgasser, og som derfor skal have en autorisation i henhold til F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 eller Kommissionens forordning nr. 307/2008 samt eventuelle senere forordninger udstedet med hjemmel i F-gasforordningen. Den foreslåede bemyndigelse i § 32 d, vil således medføre, at der efter, at reglerne finder anvendelse, vil være sammenhæng mellem dem, som tager en uddannelse og får en autorisation eller et uddannelsesbevis, og dem, som betaler for den.

Ud fra oplysninger Miljøministeriet har modtaget fra Kølebranchens Miljøordning (herefter benævnt KMO), som er udpeget som autorisations- og evalueringsorgan, er det Miljøministeriets forventning, at gebyret vil være på ca. 1.500 kr. pr. autorisation eller uddannelsesbevis og betales af modtageren. I dag har autorisationerne i Danmark en gyldighed på fem år, hvorefter de skal fornyes. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1.1. i de almindelige bemærkninger for nærmere beskrivelse af den nuværende ordning.

Det forudsættes, at det ved fastsættelse af gebyret samt eventuelle fremtidige justeringer vil blive sikret, at der er balance mellem indtægter og omkostninger. Miljøministeriet vil i overensstemmelse med Finansministeriets budgetvejledning 2021, afsnit 2.3.1 "Fastsættelse af

taksten for gebyrer” skulle vurdere, om omkostninger skal reduceres, eller om gebyrsatsen skal justeres for at sikre denne balance.

Det følger af den foreslåede § 32 d, stk. 2, i kemikalieloven, at miljøministeren, i regler fastsat efter stk. 1, kan fastsætte nærmere regler om, at private aktører kan opkræve gebyr i forbindelse med opgaver henlagt til dem af den kompetente myndighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i § 32 d, stk. 2, skal anvendes til at fastsætte regler om, at den private aktør, der får delegeret kompetencer til at udføre de opgaver i medfør af F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067, Kommissionens forordning nr. 307/2008 eller kommende forordninger udstedt i medfør af F-gasforordningen, kan opkræve betaling herfor.

Det bemærkes, at uddannelses-, autorisations- og evalueringsorganet kan være selvstændige organer. De enkelte organer kan via denne bestemmelse kræve gebyr for udførelse af de opgaver, de hver især udfører, jf. F-gasforordningen og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf. Det forventes dog, at uddannelses-, autorisations- og evalueringsorganet vil være et og samme organ, men såfremt Miljøministeriet måtte vurdere, at det er mere hensigtsmæssigt, kan uddannelses-, autorisations- og evalueringsopgaven udføres af forskellige organer.

Opgaven som uddannelses-, autorisations- og evalueringsorgan vil blive sendt i udbud, når den nødvendige hjemmel til opkrævning af gebyr er tilvejebragt. Det forventes, at Miljøstyrelsen vil få delegeret opgaven med at vurdere de indkommende bud efter de almindelige regler om udbud, hvorefter Miljøstyrelsen på miljøministerens vegne vil udpege en aktør.

Til nr. 3

Det fremgår af § 36, stk. 1, i kemikalieloven, at den, der har en godkendelse efter følgende regler, betaler en afgift på 500 kr. pr. kalenderår:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter.
- 3) Regler udstedt i medfør af § 35, stk. 1.

Det fremgår endvidere af § 36, stk. 2, 1. pkt., at Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af afgiften og om afgiftspligtige virksomheders oplysningspligt om salg af godkendelsespligtige bekæmpelsesmidler.

Kemikalielovens § 36, stk. 2, 1. pkt., er udmøntet i § 50 i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, hvorefter den, der efter § 36 skal betale afgift, senest den 1. februar skal indsende en årsopgørelse for det foregående kalenderår til Miljøstyrelsen. Opgørelsen skal omfatte den solgte mængde for hvert enkelt godkendt bekæmpelsesmiddel. Alle godkendelsesindehavere skal opgøre den samlede mængde, der er afsat med henblik på anvendelse i Danmark, både udenlandske og danske virksomheder. De indhentede oplysninger bliver indhentet via Bekæmpelsesmiddeldatabasen, som Miljøstyrelsen administrerer. Den årlige afgift opkræves via fakturering i Bekæmpelsesmiddeldatabasen.

Det fremgår af kemikalielovens § 36, stk. 3, at der afsættes på de årlige bevillingslove en bevilling, der sammen med afgiften efter stk. 1 anvendes til delvis dækning af udgifterne til

- 1) den godkendende myndigheds virksomhed
- 2) tilsyn og kontrol med bekæmpelsesmidler og med deres anvendelse,
- 3) forskning i bekæmpelsesmidlers indvirkning på sundhed og miljø,
- 4) uddannelse af brugere af bekæmpelsesmidler og oplysning om midlernes anvendelse og indvirkning på sundhed og miljø, herunder muligheden for at begrænse belastningen af sundhed og miljø, og
- 5) forskning og udvikling med henblik på at nedbringe den samlede belastning af sundhed og miljø fra anvendelsen af disse midler.

Det følger af den foreslåede § 36, stk. 2, at hvis godkendelsen efter stk. 1 er for en familie af biocidholdige produkter efter reglerne nævnt i § 36, stk. 1, nr. 1, betaler den, der har godkendelsen yderligere en afgift på 100 kr. pr. produktmedlem i familien af biocidholdige produkter pr. kalenderår.

Den foreslåede nye § 36, stk. 2, vil medføre, at Miljøstyrelsen, udover den årlige afgift på 500 kr. for en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter efter biocidforordningen, vil opkræve yderligere 100 kr. i årlig afgift pr. produktmedlem i familien af biocidholdige produkter.

Med en familie af biocidholdige produkter skal forstås en gruppe af biocidholdige produkter med ensartede anvendelser, samme aktivstoffer, lignende sammensætning med specificerede variationer, og lignende risikoniveauer og effektivitet., jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (herefter Biocidforordningen) artikel 3, stk. 1, litra s.

Det foreslåede nye § 36, stk. 2, vil medføre, at en del af Miljøstyrelsens administrative udgifter i forbindelse med registrering af hvert enkelt produkt omfattet af en godkendelse af en familie af biocidholdige produkter i bekæmpelsesmiddeldatabasen, indhentning af oplysninger om solgte mængder af de enkelte biocidholdige produkter i familien samt udarbejdelse af den årlige bekæmpelsesmiddelstatistik for så vidt angår de pågældende produkter kan blive dækket af afgiften, der opkræves hos godkendelsesindehaveren af familien af biocidholdige produkter.

Den foreslåede yderligere afgift vil fortsat alene skulle anvendes til delvis dækning af administrative udgifter til Miljøstyrelsen, der følger af produkternes tilgængelighed på markedet.

Det følger af den foreslåede § 36, *stk. 3, 1. pkt.*, at satserne, som er nævnt i § 36, stk. 1, og det nye foreslåede § 36, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med den sats, der er fastsat af Finansministeriet for det generelle pris- og lønindeks.

Det foreslåede nye § 36, stk. 3, 1. pkt., vil medføre, at afgiften fremadrettet reguleres en gang årligt, og således, at der er sammenhæng mellem pris- og lønudviklingen i samfundet og den opkrævede afgift.

Det følger af den foreslåede § 36, *stk. 3, 2. pkt.*, at den første regulering finder sted den 1. januar 2025.

Det foreslåede nye § 36, stk. 3, 2. pkt., vil medføre, at den årlige regulering finder sted første gang 1. januar 2025, og dermed vil have virkning fra denne dato.

Det følger af den foreslåede § 36, stk. 3, 3. pkt., at de aktuelle satser offentliggøres af Miljøministeriet.

Det foreslåede nye § 36, stk. 3, 3. pkt., vil medføre, at Miljøministeriet årligt vil offentliggøre de aktuelle satser, forud for, at opkrævningen efter gældende § 36, stk. 2, finder sted.

Det følger af den foreslåede § 36, stk. 3, 4. pkt., at de satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes til hele kroner.

Det foreslåede nye § 36, stk. 3, 4. pkt., vil medføre, at satserne i forbindelse med den årlige regulering afrundes til hele kroner op eller ned, forud for, at de offentliggøres af Miljøministeriet.

Til nr. 4

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 (herefter F-gasforordningen) artikel 7, at der føres en fortegnelse over lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser for en række køleanlæg. Fortegnelserne skal opbevares i mindst 5 år.

Det følger af F-gasforordningens artikel 27, 2. pkt., at medlemslandene giver, hvis det er relevant, mulighed for at registrere de oplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med artikel 7, via et centraliseret elektronisk system.

Det fremgår af kemikalielovens § 39 b, at miljøministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige forpligtelser, der vedrører stoffer, blandinger og andre varer omfattet af denne lov, regler om producenters, importørers og forhandleres egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt, herunder forpligtigelse til at af føre register.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3.1. om gældende ret i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i kemikalielovens § 39 b, 1. pkt., efter »importørers« indsættes: », operatørers«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at miljøministeren i overensstemmelse med F-gasforordningens artikel 27, 2. pkt., vil kunne fastsætte regler om at

operatørers oplysnings- og registreringsforpligtigelse for kontrol af lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser efter F-gasforordningens artikel 7, skal ske i et nationalt centraliseret elektronisk system eller register.

Den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at operatørerne forpligtes til at føre fortegnelser over alle kontroller af lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser, som skal føres i overensstemmelse med F-gasforordningens artikel 7, i et nationalt centraliseret elektronisk system eller register, som oprettes af Miljøstyrelsen. Det er alene regler om, hvor oplysningerne skal opføres, og ikke hvilken type af oplysninger der skal opføres, da typen af oplysninger fastsættes i F-gasforordningen. Der henvises til afsnit 2.1.3.1. i de almindelige bemærkninger for så vidt angår F-gasforordningens definition af operatører. Det vil således i første omgang være disse operatører, som vil være omfattet af de regler, der forventes udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at operatørernes arbejdsgange ensrettes med hensyn til at føre fortegnelser efter F-gasforordningens artikel 7, og for nogle operatører forenkles ved, at det bliver et fælles register, som oplysningerne om kontrol af lækager, påfyldninger osv. af fluorholdige drivhusgasser-gasser, jf. F-gasforordningens artikel 7, registreres og lagres i.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3.2. om Miljøministeriets overvejelser i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af § 39 b vil ikke påvirke den øvrige anvendelse af § 39 b. Der henvises til Folketingstidende [2011-12], tillæg A, L 41 som fremsat den 24. november 2011, side 11-15.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler om pligter for andre operatører, som kunne blive vedtaget ved senere ændringer af F-gasforordningen og kommissionsforordninger, der udstedes i medfør af F-gasforordningen.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere potentielt kunne anvendes til at fastsætte regler om operatørers egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt med henblik på opfyldelse af andre EU-retlige forpligtelser inden for lovens område.

Til nr. 5

Det følger af kemikalielovens § 41 a, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler skal indberette oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidlerne.

Det følger af den foreslåede ændring af kemikalielovens § 41 a, at »plantebeskyttelsesmidler« ændres til »bekæmpelsesmidler«, og at »plantebeskyttelsesmidlerne« ændres til »bekæmpelsesmidlerne«.

Bekæmpelsesmidler omfatter såvel plantebeskyttelsesmidler som biocidholdige produkter. Ved plantebeskyttelsesmidler forstås de midler, som er omfattet af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, jf. kemikalielovens § 33, nr. 1. Ved biocidholdige produkter forstås midler, som er omfattet af biocidforordningen og biocidholdige produkter, som er omfattet af reglerne udstedt i medfør af kemikalielovens § 35, jf. kemikalielovens § 33, nr. 2 og 3.

Den foreslåede ændring indebærer således, at bemyndigelsen i kemikalielovens § 41 a udvides, så miljøministeren vil kunne fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere skal indberette oplysninger om brugen af bekæmpelsesmidler generelt og ikke kun brugen af plantebeskyttelsesmidler.

Ved erhvervsmæssige brugere forstås professionelle brugere af plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter, det vil sige enhver person, der anvender bekæmpelsesmidler i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter. For så vidt angår plantebeskyttelsesmidler er der blandt andet tale om sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer. For så vidt angår erhvervsmæssige brugere af biocidholdige produkter kan der blandt andet være tale om både ansatte, arbejdsgivere og selvstændige inden for f.eks. skadedyrsbekæmpelsesbranchen, herunder kommunale medarbejdere ansat til bekæmpelse af skadedyr samt anvendelse inden for landbrugssektoren. Definitionerne er en videreførelse af gældende ret.

For så vidt angår indberetning af statistiske oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler, forventes den foreslåede bemyndigelse udmøntet ved, at der vil blive fastsat regler om indberetning af oplysninger, der vedrører CVR-nr. for den jordbrugsvirksomhed, hvorpå der anvendes plantebeskyttelsesmidler, og oplysninger om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler, der er opgjort på markniveau eller lignende

identificerbare arealer og med angivelse af økologisk status for det enkelte areal.

En mark skal forstås i overensstemmelse med definitionen af en mark i landbrugsstøttere reglerne, som varetages af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. En mark er et areal, der er indtegnet i et digitalt markkort, IMK (Internet Markkort), og marken er identificeret med et unikt mark-id/mark-nummer. Marken kan identificeres inden for en markblok, som danner de ydre rammer for det areal, hvor en jordbruger kan indtegne sine marker og kan ansøge om støtte. En markblok kan bestå af flere marker.

For så vidt angår landbrugsafgrøder, skal en mark være på minimum 0,01 ha for at være støtteberettiget, og marken skal udgøre en del af mindst 0,3 ha sammenhængende areal inden for en markblok i det digitale markkort (IMK). Der skal ligeledes være en landbrugsaktivitet på marken, og den skal være i landbrugsmæssig stand, hvilket vil sige, at marken skal være dyrkbar. Begrænsningen i arealstørrelsen for landbrugsstøtten gælder ikke for væksthuse (drivhuse), hvor der dyrkes direkte i jorden. Øvrige arealer, hvor der dyrkes gartneriafgrøder og planteskolekulturer direkte i jordbunden, er tilskudsberettigede uanset, om der dyrkes på friland eller under glas eller anden form for overdækning.

Ved lignende identificerbart areal forstås et areal, hvor der dyrkes afgrøder, hvis lokation ikke er defineret i landbrugsstøttere reglerne. Det vil medføre, at jordbrugeren selv vil skulle angive et unikt lokaliserings-id for arealet, så det kan identificeres. Dette gælder særligt for væksthuse. Her betragtes hvert væksthuse som en afgrænset enhed, og jordbrugeren vil selv skulle angive et unikt lokaliserings-id for væksthuset ved angivelse af f.eks. et væksthuse-id/væksthusenummer for det enkelte væksthuse. Det samme vil gøre sig gældende for et areal, hvor der f.eks. på planteskoler dyrkes på mindre inddelte arealer, og hvor jordbrugeren ligeledes vil skulle angive et unikt lokaliserings-id for arealet, da et sådant areal heller ikke kan betragtes som en mark.

Denne metode til identificering af arealer svarer til den lokaliseringsmetode, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/564 af 10. marts 2023 om indholdet og formatet af registre over plantebeskyttelsesmidler ført af professionelle brugere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 (herefter benævnt Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67), hvis et areal ikke kan identificeres inden for rammerne af en

geospatiale støtteansøgning i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1173 af 31. maj 2022 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår det integrerede system for forvaltning og kontrol under den fælles landbrugspolitik.

For så vidt angår indberetning af statistiske oplysninger om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler, vil metoden til at lokalisere et lignende identificerbart areal som minimum gælde for de væksthuse, hvori der dyrkes f.eks. tomater og jordbær, som er afgrøder, der er oplistet på den fælles EU-liste over afgrøder, som følger af artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1537 af 25. juli 2023 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2379 for så vidt angår statistikker over anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der skal indberettes for referenceåret 2026 i forbindelse med overgangsordningen for 2025-2027, og for så vidt angår statistikker over plantebeskyttelsesmidler, der markedsføres og fremtidige implementerende retsakter til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2379 af 23. november 2022 om statistikker over landbrugsmæssigt input og output, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 617/2008 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1165/2008, (EF) nr. 543/2009 og (EF) nr. 1185/2009 og Rådets direktiv 96/16/EF (herefter benævnt Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO). For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2379 af 23. november 2022 om statistikker over landbrugsmæssigt input og output, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 617/2008 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1165/2008, (EF) nr. 543/2009 og (EF) nr. 1185/2009 og Rådets direktiv 96/16/EF (herefter benævnt SAIO-forordningen) og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO.

Denne lokaliseringsmetode vil ligeledes gælde i forhold til de afgrøder, som måtte blive tilføjet på den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen.

Økologisk status for det enkelte areal skal forstås som et areal, der er certificeret til eller under omlægning til økologisk drift i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, bilag I, datasæt

2, afdeling I om dataindhold. Det følger ligeledes af SAIO-forordningens artikel 5, stk. 4, at data om økologisk produktion og økologiske produkter, der opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (herefter benævnt forordning nr. 2018/848), integreres i datasættene. Endvidere følger det bl.a. af præambelbetragtning nr. 20 i SAIO-forordningen, at statistiske data om økologisk produktion, herunder data om produktionsarealer der er certificeret eller under omlægning integreres i datasættene. Disse statistikker over økologisk produktion bør også være i overensstemmelse med og anvende administrative data, der er udarbejdet i henhold til forordning nr. 2018/848.

Ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse forventes de gældende såkaldte bagatelgrænser fastholdt for, hvornår en professionel bruger skal forpligtes til at indberette forbrug af plantebeskyttelsesmidler. Det forventes således, at der vil blive fastsat regler om, at indberetningspligten vil skulle gælde for jordbrugsvirksomheder, der dyrker landbrugsafgrøder på et samlet areal på 10 ha eller derover, eller på et gartneri med en årlig momspligtig omsætning for det senest afsluttede regnskabsår på 50.000 kr. eller derover. Det er Miljøministeriets vurdering, at dette vil være i overensstemmelse med kravene i SAIO-forordningen. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Ved udmøntningen af den foreslåede ændring i sprøjtejournalbekendtgørelsen forventes det, at der vil ske en overimplementering for alle markafgrøder i forhold til den fælles EU-afgrødeliste, som medlemsstaterne ellers vil skulle indberette statistiske data for med virkning fra 2028 og i overgangsperioden 2025-2027, jf. SAIO-forordningens artikel 4, stk. 5, litra b, artikel 14, stk. 1, litra b, jf. Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold. Overimplementeringen i forhold til markafgrøder vil således være uafhængig af, om der evt. sker ændringer i den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen.

Begrundelsen for overimplementeringen er, at det vil være lettere for erhvervet at håndtere ens indberetningskrav i forhold til markafgrøder og således vil være den mindst bebyrdende løsning for de professionelle brugere, som omfattes af overimplementeringen. Alternativt ville det medføre, at disse professionelle brugere ville skulle indberette deres forbrug

af plantebeskyttelsesmidler forskelligt, dvs. på markniveau for de afgrøder, som er oplistet på EU's fælles afgrødeliste i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO, og samtidig på kultur- og afgrødeniveau for de afgrøder, som ikke fremgår af den fælles EU-afgrødeliste. Dette vil endvidere medføre, at disse professionelle brugere løbende vil skulle holde sig orienteret om evt. ændringer i den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen, da dette vil indebære ændringer i måden, som de professionelle brugere vil skulle indberette deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler på.

Det vil samtidigt gøre det muligt at indberette mindst 85 % af det samlede nationale forbrug af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget, hvis forbruget af plantebeskyttelsesmidler på de afgrøder, der er listet på bilaget til SAIO-forordningen ikke er tilstrækkeligt.

Den ændrede bemyndigelse forventes udnyttet til, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om, at professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på markafgrøder, alene vil skulle indberette oplysninger om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på markniveau.

Den foreslåede ændrede bemyndigelse forventes ligeledes udnyttet til, at miljøministeren fastsætter regler om, at nogle professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, der dyrkes i eksempelvis et væksthuse, vil skulle indberette deres samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler opgjort på et lignende identificerbart areal, hvilket f.eks. vil være pr. væksthuse. Den ændrede bemyndigelse forventes anvendt i forhold til de afgrøder, der fremgår af den fælles EU-afgrødeliste, som aktuelt er jordbær og tomater, der dyrkes i væksthuse, hvilket følger af artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold til Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. For nærmere om Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger. Den ændrede bemyndigelse forventes ligeledes at kunne anvendes i forhold til andre afgrøder, der f.eks. dyrkes i væksthuse eller lignende, såfremt der sker ændringer i den fælles EU-afgrødeliste i kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen.

Den bemyndigelse i § 41 a, som foreslået ændret, forventes endvidere udnyttet til, at miljøministeren fastsætter regler om, at de professionelle

brugere vil skulle indberette oplysninger om hele markens areal eller hele det lignende identificerbare areal (f.eks. hele væksthuses areal) og samtidig oplysninger om den del af arealet, hvor afgrøderne er blevet behandlet med plantebeskyttelsesmidler. Disse oplysninger er nødvendige for at sikre, at der ikke sker dobbelttælling af de behandlede arealer, som indgår i de statistiske data, som Miljøministeriet skal indberette til Kommissionen i overensstemmelse med SAIO-forordningen og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Dette indberetningskrav forventes at vil gælde for alle professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på markafgrøder. Endvidere forventes kravet ligeledes at ville gælde for de professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, som er oplistet på den fælles EU-afgrødeliste, jf. artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold i Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. For nærmere herom henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger. Det forventes, at indberetningskravet aktuelt vil gælde for de professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på tomater og jordbær i væksthuse, da disse afgrøder fremgår af den fælles EU-afgrødeliste i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. Kravet vil ligeledes omfatte de professionelle brugere, som anvender plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, der fremover vil blive tilføjet på den fælles EU-afgrødeliste ved evt. kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen.

Endvidere forventes det, at der i forbindelse med udarbejdelsen af sprøjtejournalbekendtgørelsen, som ligeledes vil gøre det muligt for Miljøministeriet at administrere reglerne i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67, vil blive fastsat et supplerende nationalt krav om, at professionelle brugere ligeledes fremover vil skulle føre oplysninger om hele markens areal eller hele det lignende identificerbare areal i deres elektroniske register (sprøjtejournal). Denne kompetence til at fastsætte en national regel følger af artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67.

Dette supplerende krav vil medføre, at de professionelle brugere, som vil blive omfattet af det supplerende krav, således vil skulle indberette og føre de samme oplysninger i et elektronisk register, hvad angår oplysninger om hele markens areal eller hele det lignende identificerbare areal.

Der vil endvidere være et sammenfald i de oplysninger, som de professionelle brugere vil skulle indberette til Miljøstyrelsen, og de oplysninger som de professionelle brugere vil skulle føre i et elektronisk register i overensstemmelse med de oplysninger, som er omhandlet i artikel 67, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF og de nærmere krav, der følger af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67.

De oplysninger, som de professionelle brugere vil skulle indberette digitalt til Miljøstyrelsen, omfatter f.eks. oplysninger om CVR-nr. for den jordbrugsvirksomhed, hvorpå den professionelle bruger har anvendt plantebeskyttelsesmidler, navn og registreringsnummer for hvert anvendt plantebeskyttelsesmiddel, arealets mark-id/marknummer eller lignende identificerbart areal, behandlet afgrøde, størrelsen af hele marken/det lignende identificerbare areal, størrelsen af det behandlede areal og mængden af anvendt plantebeskyttelsesmiddel. De nærmere oplysninger vil blive fastsat i bekendtgørelsesform.

Udmøntningen af § 41 a, som foreslået ændret, vil blive udstedt i sprøjtejournalbekendtgørelsen, som forventes at træde i kraft den 1. august 2025, hvilket vil være i overensstemmelse med starten på jordbrugets planperiode og derved vækstsæson.

Denne ikrafttrædelsesdato vil ligeledes medføre, at reglerne i sprøjtejournalbekendtgørelsen, som vil gøre det muligt for Miljøministeriet at administrere reglerne i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67, vil udgøre en tidsmæssig overimplementering, da reglerne i denne forordning først finder anvendelse den 1. januar 2026, jf. artikel 5 i Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67. Begrundelsen for, at bekendtgørelsens regler om føring af et elektronisk register over professionelle brugeres anvendelse af plantebeskyttelsesmidler træder i kraft før anvendestidspunktet for Kommissionens gennemførelsesforordning om artikel 67 er, at det vil være lettere for erhvervet at håndtere de nye krav i forhold til føring af et elektronisk register, såfremt reglerne herom følger erhvervets planperiode og derved vækstsæson. Endvidere kender erhvervet planperioden og vækstsæsonen fra gødningsregnskaberne.

Bemyndigelsen i § 41 a, som foreslås ændret, vil medføre, at kravet om indberetning af oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler opgjort på markniveau eller lignende identificerbare arealer om med angivelse af økologisk status første gang vil omfatte planperioden og derved vækstsæsonen 1. august 2025 – 31. juli 2026. Fristen for de professionelle brugeres indberetning af oplysningerne til Miljøstyrelsens digitale sprøjtejournalindberetningssystem, SJI, vil som hidtil blive samordnet med andre af jordbrugernes indberetningsfrister på Miljøministeriets og Fødevareministeriets område således, at antallet af frister for de professionelle brugere minimeres. Indtil den nye sprøjtejournalbekendtgørelse træder i kraft finder bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 184 af 23. februar 2023 om sprøjtejournal for alle professionelle brugere af plantebeskyttelsesmidler og indberetningspligt for visse jordbrugsvirksomheder fortsat anvendelse.

Endvidere vil den foreslåede bemyndigelse potentielt kunne udnyttes til, at miljøministeren vil kunne fastsætte nationale krav om indberetning af statistiske oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler for jordbruget, som ikke følger af EU-retlige forpligtelser.

Den foreslåede ændret bemyndigelse i § 41 a vil fortsat kunne anvendes som hjemmel til at fastsætte regler om, at visse erhvervsmæssige brugere, som er over de nationale bagatelgrænser, skal indberette oplysninger om CVR-nr. og oplysninger om det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler alene opgjort på kultur- og afgrødeniveau. Det gælder f.eks. for skovbrugere, planteskoler og væksthuse, som dyrker afgrøder, der ikke er oplistet på EU-listen over afgrøder, som følger af Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO-forordningen, artikel 2, stk. 2, nr. 1, samt bilag I, datasæt 2, afdeling I om dataindhold, eller som måtte blive tilføjet på den fælles EU-afgrødeliste ved kommende ændringer af SAIO-forordningen eller i forordninger om implementerende retsakter til SAIO-forordningen. For nærmere om Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger. De gældende regler for disse kulturer / afgrøder forventes således videreført.

De oplysninger, som de professionelle brugere vil blive forpligtet til at indberette i henhold til regler udstedt i medfør af § 41 a som foreslået ændret ved dette lovforslag vil gøre det muligt for Danmark at opfylde de EU-retlige forpligtelser om indberetning af statistiske oplysninger til Kommissionen, som følger af henholdsvis SAIO-forordningen og Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. På baggrund af de

indberettede oplysninger vil Miljøministeriet således årligt kunne fremsende statistiske data til Kommissionen om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler ved landbrugsaktiviteter i overensstemmelse med SAIO-forordningens artikel 5, stk. 3, artikel 7, stk. 1, og bilagets litra a og krav fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning om SAIO. For nærmere om SAIO-forordningen henvises til pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Indberetningerne vil ligeledes medvirke til, at Miljøstyrelsen kan opgøre og overvåge det samlede forbrug af plantebeskyttelsesmidler i Danmark og opgøre pesticidbelastningen i overensstemmelse med den politiske aftale om sprøjtemiddelstrategien 2022-2026.

Endvidere vil miljøministeren forsat kunne anvende § 41 a som hjemmel til at fastsætte regler om, at virksomheder uden for jordbruget skal indberette oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler. Dette vil f.eks. gælde for golfbaner. Der er her tale om en videreførelse af gældende ret. Den foreslåede bemyndigelse i kemikalielovens § 41 a vil også fremover kunne hjemle det indberetningskrav, som golfbaner i dag er underlagt, jf. golfbekendtgørelsens bestemmelser. De gældende regler for indberetningen forventes således videreført.

Miljøministeren vil også forsat kunne anvende § 41 a som hjemmel til at fastsætte nærmere frister for efterlevelse af indberetningspligten og rammer for perioden, som der skal foretages indberetning i forhold til.

Overtrædelse af pligten til at indberette oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidler efter kemikalielovens § 41 a vil blive strafbelagt med hjemmel i kemikalielovens § 59, stk. 4. Det medfører, at anvendelsesområdet for strafbestemmelsen i kemikalielovens § 59, stk. 4, vil følge udvidelsen af kemikalielovens § 41 a.

Miljøstyrelsen og Landbrugsstyrelsen vil udføre tilsyns- og kontrolopgaver i tilknytning til indberetningspligten for plantebeskyttelsesmidler efter delegation med hjemmel i kemikalielovens § 45, § 47 og § 51 b.

For så vidt angår indberetning af statistiske oplysninger om brugen af biocidholdige produkter, vil den foreslåede bemyndigelse medføre, at der skabes den fornødne hjemmel i kemikalielovens § 41 a for implementering af kommende ændringer af SAIO-forordningen samt dertilhørende

forordninger om implementerende retsakter, hvad angår biocidholdige produkter ved landbrugsaktiviteter.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne udnyttes til, at miljøministeren vil kunne fastsætte nationale krav om indberetning af statistiske oplysninger om brugen af biocidholdige produkter, som ikke følger af EU-retlige forpligtelser. For så vidt angår biocidholdige produkter, vil den foreslåede bemyndigelse aktuelt blive udmøntet ved, at der bliver fastsat regler om, at erhvervsmæssige brugere, der anvender visse biocidholdige produkter til bekæmpelse af mus, skal indberette oplysninger vedrørende forbruget af disse biocidholdige produkter. Der vil på nuværende tidspunkt være tale om biocidholdige produkter med aktivstoffer som betegnes som antikoagulanter samt cholecalciferol (vitamin D). Indberetningspligten vil blive gennemført i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen og vil blive pålagt personer, der er autoriseret til at bekæmpe rotter og mus med en R1- eller R2-autorisation. I praksis er det de samme midler, der anvendes til bekæmpelse af rotter, som anvendes til bekæmpelse af mus. Forpligtelsen til at indberette forbruget af produkterne, hvis der er tale om rottebekæmpelse, findes efter gældende ret i bekendtgørelse nr. 1336 af 22. november 2023 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (herefter rottebekendtgørelsen), og vil forblive der. Der er således tale om en ny forpligtelse for erhvervsmæssige brugere, hvis erhvervsmæssige brugere bekæmper mus med biocidholdige produkter.

Det forventes, at Miljøstyrelsens kemikalieinspektion skal udføre tilsyns- og kontrolopgaver i tilknytning til indberetningspligten for erhvervsmæssige brugere, der anvender visse bekæmpelsesmidler til bekæmpelse af mus efter delegation med hjemmel i kemikalielovens § 45 og § 47.

Det forventes, at der vil være tale om de samme professionelle brugere, der indberetter forbruget af biocidholdige produkter til bekæmpelse af rotter, som vil skulle indberette forbruget af midler til bekæmpelse af mus. Det er derfor hensigten, at indberetningspligten tidsmæssig skal følge det, der allerede gælder i rottebekendtgørelsen, for på den måde at lette byrden for erhvervet og dermed også sikre rettidig indberetning. Registrering og indberetning af oplysninger efter rottebekendtgørelsen skal ske løbende i medfør af § 31, stk. 2, i rottebekendtgørelsen, for så vidt angår erhvervsmæssige brugere. Det forventes, at krav om det samme vil blive fastsat for registrering og indberetning af oplysninger om kemisk bekæmpelse af mus. Det er ligeledes forventningen, at indberetningen af

forbruget af biocidholdige produkter til mus skal indberettes i den fællesoffentlige rottedatabase, hvor de samme midler indberettes, når de anvendes mod rotter.

Det bemærkes, at miljøbeskyttelsesloven § 7, stk. 1, nr. 9, og § 17, stk. 3, fortsat vil blive anvendt som hjemmel til at fastsætte krav i rottebekendtgørelsen om indberetning af anvendelse af bekæmpelsesmidler mod rotter, idet formålet med dette indberetningskrav er knyttet til den generelle pligt til effektiv rottebekæmpelse efter miljøbeskyttelsesloven og ikke med det formål at sikre et bedre overblik over anvendelsen af midlerne eller kontrol heraf, som er formålet med den foreslåede ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i § 41 a.

Endvidere vil miljøministeren potentielt kunne udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om at erhvervsmæssige brugere skal indberette anvendelsen af andre biocidholdige produkter mod andre skadevoldere end midler til bekæmpelse af rotter og mus. Bemyndigelsen vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om anvendelse af andre bekæmpelsesmidler i form af andre bestemte typer af biocidholdige produkter, hvor der kan være særligt behov for overblik over eller kontrol med anvendelsen af produkterne, på grund af deres indhold af miljø-og sundhedsskadelige stoffer, eksponering til miljøet eller mennesker. Det kan f.eks. være gasningsmidler, midler til bekæmpelse af insekter eller midler til bekæmpelse af andre dyr.

Eventuelle fremtidige krav om indberetning af oplysninger om anvendelse af andre biocidholdige produkter forventes ligeledes fastsat i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen.

Til nr. 6

F-gasforordningen, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2066, Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2015/2067 eller Kommissionens forordning nr. 307/2008, fastsætter ikke regler om, hvordan kommunikation om ansøgning om autorisation eller uddannelsesbevis skal sendes til autorisations- og uddannelsesorganet i de enkelte medlemslande.

Det fremgår af kemikalielovens § 55, stk. 1, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen og de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1. om gældende ret i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 55, *stk. 1*, i kemikalieloven ændres således at, »Miljøstyrelsen og« ændres til: »Miljøstyrelsen,«, at der efter »§§ 45 og 46« indsættes: »og private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger,«, at »lov eller« ændres til: »lov,«, og at der efter »i medfør af denne lov« indsættes: »eller af EU-forordninger«, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede ændring af § 55, *stk. 1*, vil medføre, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation samt formen for denne til og fra private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger, herunder om anvendelsen af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur, jf. § 55, *stk. 2*.

Ændringen vil også medføre, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation om forhold, som er omfattet af EU-forordninger, til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen, de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 samt private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger, herunder om anvendelsen af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur, jf. § 55, *stk. 2*.

Den foreslåede ændring ændrer ikke på, hvordan § 55 i øvrigt anvendes. Der henvises således generelt til lovbemærkningerne til affattelsen af § 55 i Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 97, fremsat den 29. november 2012, side 26-27.

Den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om anvendelse af digital kommunikation mellem uddannelses- og autorisationsorganet og ansøger om uddannelsesbeviser og autorisationer, herunder om form og format, samt anvendelse af digital signatur i forbindelse med ansøgning om autorisationer og uddannelsesbeviser, jf. F-gasforordningen og forordninger udstedt med hjemmel heri. Bekendtgørelsen vil indeholde relevante undtagelsesmuligheder fra den skriftlige digitale kommunikation, herunder mulighed for fritagelse fra digital kommunikation, jf. lovbemærkningerne

til affattelsen af § 55 i Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 97, fremsat den 29. november 2012, side 26-27.

Kølebranchens Miljøorganisation (herefter benævnt KMO) har siden 2009 været udpeget til autorisationsorgan på F-gasområdet på vegne af Miljøministeriet og udsteder autorisationer. KMOs arbejde finansieres af en frivillig indbetaling af miljøtillæg fra kølemiddelgrossister, når de indkøber fluorholdige drivhusgasser. Finansieringen af ordningen søges omlagt til gebyr ved dette lovforslag. Da finansieringen omlægges til gebyr, vil Miljøstyrelsen sende opgaven i udbud, hvorefter Miljøstyrelsen på miljøministerens vegne vil udpege en aktør. Denne aktør vil blive forpligtiget til at kunne kommunikere digitalt og leve op til de krav, som kræves for at kunne anvende MitID eller lignede digital signatur. For udpegning af autorisationsorgan og omlægning til gebyr henvises til pkt. 2.1.1. samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

Endvidere vil miljøministeren kunne udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation til og fra private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger og digital kommunikation til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen, de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 samt private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger om forhold, som er omfattet af EU-forordninger på andre områder, hvor det ville være relevant, herunder formen på denne kommunikation. Ændringen af bestemmelsen er således ikke begrænset til ansøgning om autorisationer og uddannelsesbeviser på F-gasområdet.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.

De foreslåede ændringer vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, da kemikalieloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 70, og den kan ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, som ændret senest ved Europa-Kommissionens direktiv 2019/782/EU af 15. maj 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF for så vidt angår fastsættelse af harmoniserede risikoindikatorer, EU-Tidende 2019, nr. L 127, side 4.</p> <p>2) I fodnoten til lovens titel henvises der til, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en</p>	<p>1. <i>Fodnoten</i> til lovens titel affattes således:</p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-tidende 2009, nr. L 309, side 71, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EØS-relevant tekst), L 198 af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. 198, side 241.«</p>

<p>bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, som ændret senest ved Europa-Kommissionens direktiv 2019/782/EU af 15. maj 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF for så vidt angår fastsættelse af harmoniserede risikoindikatorer, EU-Tidende 2019, nr. L 127, side 4. Fodnoten er imidlertid ikke blevet ajourført med den seneste ændring af direktivet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EØS-relevant tekst), L 198 af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. 198, side 241. Fodnoten vil blive rettet ved førstkommende ændring af kemikalieloven.</p>	
	<p>»Kapitel 6 a <i>Fluorholdige drivhusgasser</i> § 32 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer til hel eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med uddannelses-, autorisations- og evalueringsordningen eller lignende ordninger, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr.</p>

	<p>517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf, herunder udgifter afholdt af Miljøstyrelsen, andre statslige myndigheder og institutioner eller private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordningerne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan i regler fastsat efter stk. 1 fastsætte nærmere regler om, at private aktører kan opkræve gebyr i forbindelse med opgaver henlagt til dem af den kompetente myndighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2024/573 af 7. februar 2024 om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014 med senere ændringer og Kommissionens forordninger vedtaget i medfør heraf.«</p>
	<p>3. I § 36 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Hvis godkendelsen efter stk. 1 er for en familie af biocidholdige produkter efter reglerne nævnt i § 36, stk. 1, nr. 1, betaler den, der har godkendelsen, yderligere en afgift på 100 kr. pr. produktmedlem i familien af biocidholdige produkter pr. kalenderår.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Satserne, som er nævnt i stk. 1 og 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med den sats, der er fastsat af Finansministeriet for det</p>

UDKAST

	<p>generelle pris- og lønindeks. Den første regulering finder sted den 1. januar 2025. De aktuelle satser offentliggøres af Miljøministeriet. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes til hele kroner.«</p> <p>Stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.</p>
<p>§ 39 b. Miljøministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af EU-retlige forpligtelser, der vedrører stoffer, blandinger og andre varer omfattet af denne lov, regler om producenters, importørers og forhandleres egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt, herunder pligt til</p> <p>1-8) ---</p>	<p>4. I § 39 b, 1. pkt., indsættes efter »importørers«: », operatørers«.</p>
<p>§ 41 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler skal indberette oplysninger om brugen af plantebeskyttelsesmidlerne.</p>	<p>5. I § 41 a ændres »plantebeskyttelsesmidler« til: »bekæmpelsesmidler« og »plantebeskyttelsesmidlerne« til: »bekæmpelsesmidlerne«.</p>
<p>§ 55. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra miljøministeren, Miljøstyrelsen og de øvrige myndigheder nævnt i §§ 45 og 46 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.</p> <p>Stk. 2- 4. ---</p>	<p>6. I § 55, stk. 1, ændres »Miljøstyrelsen og« til: »Miljøstyrelsen,«, efter »§§ 45 og 46« indsættes: »og private aktører, der af den kompetente myndighed har fået tillagt beføjelser efter EU-forordninger,«, »lov eller« ændres til: »lov,«, og efter »i medfør af denne lov« indsættes: »eller af EU-forordninger«.</p>